

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 116

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 4 de març del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1881/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades de dinamisme empresarial. 5383
 - 2) RGE núm. 1877/14**, de l'Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló, diputada no adscrita, relativa a Reial Decret 1/2014. 5383
 - 3) RGE núm. 1879/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a reconeixements a les dones. 5385
 - 4) RGE núm. 1882/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió amb el secretari d'estat de Cultura. 5386
 - 5) RGE núm. 1884/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció del deute de l'ATB. 5387
 - 6) RGE núm. 1890/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació de la Llei d'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears. 5388
-
-

- 7) RGE núm. 1891/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a autorització d'una escoleta a Palmanyola. 5389
- 8) RGE núm. 1894/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a donacions a un partit polític. 5390
- 9) RGE núm. 2153/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mantenir uns augments de sou. 5391
- 10) RGE núm. 1886/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incorporació dels joves al sector agrícola. 5392
- 11) RGE núm. 1883/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Challenge Ciclista Volta a Mallorca. 5393
- 12) RGE núm. 1885/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consell assessor del voluntariat de protecció civil de les Illes Balears. 5394
- 13) RGE núm. 1887/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni amb la Fundació Projecte Jove. 5395
- 14) RGE núm. 1888/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a formació en els tallers d'ocupació que oferta el SOIB. 5396
- 15) RGE núm. 1892/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a desprestigi, menyspreu i humiliació a la comunitat educativa. 5397
- 16) RGE núm. 1880/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Llei de transport terrestre i mobilitat de les Illes Balears. 5398
- 17) RGE núm. 1889/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades d'ocupació. 5399
- 18) RGE núm. 1878/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a problema de l'educació pública. (**Ajornada**). 5400
- 19) RGE núm. 2154/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma de l'Estatut d'Autonomia. (**Ajornada**). 5400
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3469/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de salut sexual i reproductiva. 5400
- III. MOCIÓ RGE núm. 3469/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de prospeccions petrolíferes, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1296/14. 5406
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 4338/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reducció de l'IVA cultural fins al 4%. 5412
- 2) RGE núm. 1707/14**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebuig a la pujada de la taxa d'ajudes a la navegació marítima i de la creació de la taxa per tal de finançar el coordinador independent d'*slots* i exigència de la seva immediata retirada. 5417
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia a tothom, començam el plenari d'avui amb el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1881/14, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades de dinamisme empresarial.

Primera pregunta RGE núm. 1881/14, relativa a dades sobre dinamisme empresarial que formula el Sr. Oscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sra. Presidenta. Señores diputados, la confianza como ustedes saben es el mejor cimiento para construir prosperidad y crecimiento económico, la certidumbre de una prosperidad a corto y a medio plazo es la mejor herramienta para favorecer la inversión y el desarrollo de la actividad económica. Podemos decir que la confianza entonces es la premisa básica para el dinamismo económico y que sólo aquellas políticas públicas que generan certidumbre son capaces de contribuir al desarrollo económico.

Señorías, los datos, contrastables empíricamente y que llegan a las familias, son mucho mejores que los brotes verdes, esos mismos datos, señorías, corroboran un verdadero cambio de tendencia a nivel nacional, liderado por Baleares en la creación de afiliación a la Seguridad Social, la bajada del paro, la confianza empresarial y el dinamismo empresarial en toda España y especialmente en esta comunidad autónoma.

Es por esa circunstancia, Sr. Conseller, que le interpele sobre los últimos datos hechos públicos por el Instituto Nacional de Estadística sobre dinamismo empresarial en 2013 y en qué afecta eso a los intereses de nuestra comunidad autónoma. Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre la pregunta.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Señores diputados, cierto, el indicador de dinamismo empresarial es uno de los indicadores de referencia para identificar la actividad económica de nuestro país. Este indicador que unido a otros que iremos viendo sobre la respuesta, nos muestran que el cambio de tendencia se está dando en nuestra economía.

En el ámbito de dinamismo, podemos hablar de creación de empresas que yendo a Baleares el 2013 lideramos el número, el porcentaje de creación de empresas, 9,5% más que el año anterior frente a un 7% a nivel nacional, quiere decir que siendo un indicador bueno Baleares tiene dos puntos porcentuales por encima.

Si hablamos de las disoluciones, porque también es otro indicador que vincula al dinamismo, pues también Baleares es la comunidad que menos disolución de empresas ha tenido durante el año 2013 y comparado con el año anterior un 4% menos.

Mire, este indicador de dinamismo también va vinculado y muy directamente con el índice de confianza empresarial, que para este primer trimestre del año ya nos han dado unos datos de crecimiento de un 14% del indicador de confianza.

Esto lo uno a lo que usted bien ha dicho que es la confianza de nuestros empresarios para invertir y por tanto al final esta inversión, esta confianza se traduce en negocio y se traduce en creación de empleo.

Otros emprendedores también muy relevantes es el autónomo, bueno, pues como indicador también podemos decir que Baleares ha subido el número de autónomos en un casi 2% frente al año 2012, estamos hablando del 2013 conforme al 2012, otro indicador más de que este dinamismo empresarial está traduciéndose en creación de empresas y puestos de trabajo.

Al final todo esto se traduce en consumo y sabemos que nuestra comunidad lleva nueve meses directos, consecutivos, incrementado el volumen de ventas en el sector comercio. Eso, otro indicador que es confianza del ciudadano y eso se traduce en mayores compras.

Al final todo esto son indicadores que unidos podríamos ir conformando este cambio de tendencia que un día como hoy se está reflejando en los datos de desempleo y sobre todo en los datos de creación de puestos de trabajo, es decir, afiliación a la Seguridad Social.

Vamos por un buen camino, tenemos que trabajar todavía mucho, pero es muy importante seguir analizando referencias como la de hoy. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 1877/14, de l'Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló, diputada no adscrita, relativa a Reial Decret 1/2014.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta RGE núm. 1877/14, relativa a Reial Decret 1/2014, que formula la diputada no adscrita Sra. Margalida Font i Aguiló. Té la paraula.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, diputats i diputades. Sr. Vicepresident, ens trobam una vegada més amb un decret llei aprovat pel Govern de l'Estat, el seu govern, el govern del Partit Popular, que és una vertadera maçada per a l'economia d'aquesta comunitat, un nou afront per a la nostra indústria turística, un altres més, Sr. Gómez, que perjudicarà sens dubte de manera general els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes i en particular l'illa de Formentera.

Per això, li formul la següent pregunta: creu el Govern de les Illes Balears positiu per al sector el Reial Decret de reforma en matèria d'infraestructures i transports i d'altres mesures econòmiques?

LA SRA. PRESIDENTA:

Pot respondre el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, és la tercera vegada en tres setmanes que se'ns fa aquesta pregunta i la veritat, ja ho hem dit, estam absolutament en contra de qualsevol taxa o pujada de taxa en temes de connectivitat i de sector nàutic.

Moltes gràcies.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. Gómez, per la seva resposta. Sr. Conseller de Turisme, el de sempre, aquí s'oposen i a Madrid hi voten a favor, res nou sota el sol.

Miri, la realitat és que vostès, enfront de les noves taxes, taxes que s'apliquen sense haver consultat ni les comunitats autònomes ni el sector, i que perjudiquen les nostres illes, vostès no s'hi varen oposar, ni varen objectar res, a l'inrevés, hi varen votar a favor, sense diu ni piu. I per tant, la defensa dels interessos de la nostra comunitat no varen ser exercits com calia i demostraren una vegada més que aquí tenen un discurs que no es repeteix a Madrid.

Aquest decret estableix una nova taxa aèria amb l'excusa que Europa requereix un coordinador independent per al repartiment dels *slots* i que sens dubte acabarà repercutint en els bitlles que paguen els passatgers. Cert és que Europa imposa un nou ens independent, però no obliga a crear una nova taxa la qual, per cert, fins ara assumia AENA. Això ho han decidit vostès sols, una altra vegada tot sols sense el suport de cap grup parlamentari.

També augmenten les taxes portuàries, dupliquen la taxa d'ajuda a la navegació que suposa una pujada del 128% que per a un partit que vol baixar els impostos no està gens malament una pujada d'un 128% per una sola taxa, una pujada que suposarà un brutal augment dels preus dels amarraments en els ports esportius, així com també el cost de salvament marítim que passarà a ser un servei que pagaran exclusivament els usuaris i que afectarà tant les embarcacions de transport i càrrega com les d'esbarjo i esportives, un nou atac al sector nàutic.

Tot plegat un vertader despropòsit per a les nostres illes. I vostès, què fan, què fan vostès? Continuen sense sortir-se del guió, aquí diuen una cosa i a Madrid en fan una altra i si alguna cosa els falla recorren a l'herència rebuda...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

...però el temps es va acabant...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

...i les seves...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el membre del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, vostè m'ha parlat del reial decret, però el reial decret també fa referència a altres temes, li contestaré ara aquests dos que m'ha comentat, però li recordaré també que fa referència a l'eliminació d'exigir el certificat de resident a partir de dia 1 de novembre, ja hi ha companyies...

(Remor de veus)

Què no estan d'acord vostès a perseguir el frau? Perquè precisament incorporar l'exigència del certificat de residència era per impedir el frau en el tema dels bitllets subvencionats.

(Remor de veus)

Això, a partir de dia 1 de novembre quedarà exempt i ara ja hi ha companyies que estan adaptades.

(Remor de veus)

Després, també parla el reial decret de la norma que regula el règim retributiu dels membres de les corporacions locals i estableix el límit màxim que s'ha de cobrar per tot això. Tampoc no estan d'acord en això? Nosaltres sí que hi estam.

I ara li parlaré de les altres dues, lògicament el tema de la taxa que s'ha modificat amb la Llei de seguretat aèria és una obligació que té el Govern d'Espanya per impedir que la Comunitat Econòmica Europea ens sancioni. Per tant, s'ha de regular i s'ha de crear aquesta taxa, una altra cosa -i és el que ja hem fet- és exigir que també es calculi quin cost tenia això per a AENA i es bonifiqui aquesta taxa.

Per últim, també li diré i li torn repetir que estam absolutament en contra de les taxes de navegació marítima, a més això...

(Remor de veus)

...afecta embarcacions de més de nou metres, de més de nou metres. De totes maneres, com ja vaig dir la setmana passada,

...

(Remor de veus)

...el director general de Ports i Aeroports té una reunió també amb el director general al ministeri i lògicament lluitarem aquesta nova taxa.

És evident que aquest increment no ens sembla gens positiu i per això, hi estam absolutament en contra, estam devora el sector, el sector també ens ha suportat les passes que fem i així anirem a Madrid a reclamar-ho. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 1879/14, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a reconeixements a les dones.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta RGE núm. 1879/14, relativa a reconeixements a les dones, que formula la Sra. Fina Santiago i Rodríguez del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta, bon dia a tots i a totes. Sr. Vicepresident, creu el Govern del Sr. Bauzá que les dones han participat en la millora de la societat balear en tots els seus aspectes, artístic, científic, social, jurídic, empresarial i molts d'altres?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Efectivamente que han participado y supongo que en relación a la pregunta que usted formula, que no la ha formulado, estoy seguro que las mujeres..., hay muchas mujeres merecedoras de la Medalla Ramón Llull como de la Medalla de Oro, como también hay más hombres que son merecedores, lo que sucede es que a la

hora de tomar en cuenta la decisión concreta para este año, y a diferencia de los que hacían ustedes, este gobierno pide opinión a otras instituciones y a otras organizaciones, y de todas esas propuestas el Gobierno decide y decide teniendo en cuenta el año concreto de la distinción y lo que se tiene en cuenta son las trayectorias, los currículums y todo lo que..., digamos, todo lo que han hecho estas personas a lo largo de su trayectoria profesional, no en función de las cuotas.

Muchísimas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sr. Vicepresident, la pregunta era clara, la resposta era molt senzilla, era dir "sí", perquè tota la resta era ignorància. Vull dir..., "sí"; doncs, si és sí, com és possible que en tres anys zero reconeixement a dones per part del Govern del Sr. Bauzá? Quinze entitats, quinze homes, zero dones, per molt que faci preguntes i per moltes consultes a entitats, zero dones.

Com és possible que vostè em digui que sí, que reconeix que les dones han participat en la millora d'aquest país, i no els puguin donar un reconeixement públic, perquè un premi és un reconeixement públic.

Vostè em parla de quotes, jo no li parl de quotes, li parl de dones, li parl, no hi ha cap dona per aquest a govern que en tres anys sigui mereixedora d'això? Les quotes, vostè les té molt present al territori, durant aquests tres anys la quota territorial ha estat present als tres premis, però en canvi la quota d'homes i dones, ignorada. Les dones són ignorades per aquest govern.

I vostè ara em contestarà "les entitats", les entitats són un premi col·lectiu. Vostès només reconeixen les dones quan són a la col·lectivitat, no les reconeixen com a éssers individuals que són? Com a dones que han aportat a la millora d'aquest país? Quinze homes, quinze entitats, zero dones.

Reconeguim que s'han equivocat, reconeguim que han menyspreat les dones, reconeguim que no han tingut present les dones i rectifiquin, tenen un any per rectificar, procurin que l'any que ve no sigui l'únic govern de tota la història democràtica des que hi ha premis Ramon Llull que aquest govern no ha donat cap premi a les dones, que no ha reconegut públicament l'aportació social i històrica que ha fet la dona en aquest país.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Yo no he hecho referencia a los colectivos, eso lo ha hecho usted. Tengo que decirle, de verdad, que tengo la impresión de que estamos reviviendo el día de la marmota porque usted cada año por las mismas fechas viene a decir lo mismo y le diré una cosa, Sra. Santiago...

(Remor de veus)

...las palabras que no van acompañadas de hechos no sirven de nada, porque le recuerdo que usted, que formaba parte del Gobierno del pacto de *progrés*, en el año 2011, en los meses que ustedes gobernaban, de 148 puestos de confianza y puestos eventuales el 56% eran hombres y el 54%..., el 56%, hombres y el 46% eran mujeres. El mismo año en los meses en los que gobernó el Partido Popular fueron 97 puestos eventuales, es decir, bastantes menos con lo que representaba un ahorro por supuesto para todos los ciudadanos de las Islas Baleares, y los porcentajes eran el 45%...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...hombres y el 55% mujeres. Por lo tanto, las palabras...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...que vayan acompañadas de hechos.

Pero le diré una cosa, que en cualquier caso, si las cifras hubieran sido al revés, pues, para nosotros tampoco..., nos habría dado igual porque para nosotros, para este gobierno lo que cuenta son los méritos, los currículums y la trayectoria profesional, no las cuotas.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.4) Pregunta RGE núm. 1882/14, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió amb el secretari d'estat de Cultura.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta RGE núm. 1882/14, relativa a reunió amb el secretari d'Estat de Cultura, que formula la diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera d'Educació, Cultura i Universitats, el passat mes de febrer vostè es va reunir amb el secretari d'Estat de Cultura, el Sr. José Maria Lassalle, per tractar una sèrie de temes pendents en matèria d'inversions culturals estatals com són la climatització i millora del Museu de Menorca; la construcció de la biblioteca de titularitat estatal de l'illa d'Eivissa; la reforma del terrat de la Basílica de Sant Francesc a càrrec de l'1% cultural; la realització d'exposicions itinerants del Museu del Prado i del Museu Reina Sofía a les Illes Balears o les obres de millora del Museu Arqueològic d'Eivissa, totes aquestes són inversions importants, algunes fins i tot ja duen molt de temps damunt la taula pendents que es puguin realitzar.

És evident que amb les circumstàncies econòmiques que tenim aquestes inversions han quedat un poc relegades darrere d'altres prioritats, com són la inversió en educació o en altres àrees amb més necessitats, com les sociosanitàries, però, Sra. Camps, des del nostre grup estam satisfets que el Govern no només no descarti aquestes inversions per a les Illes Balears, sinó que a més les reclami i que treballi perquè el Govern de l'Estat ens tenguí en compte a l'hora de destinar recursos en matèria cultural.

Per això avui li feim aquesta pregunta i que ens faci una valoració i expliqui a la Cambra del Parlament com va anar aquesta reunió amb el secretari d'Estat de Cultura. I vull aprofitar, Sra. Consellera, per animar-la a continuar reclamant aquestes inversions culturals tan necessàries i tan esperades.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament el Govern valora molt positivament aquesta reunió que va tenir lloc amb el secretari d'Estat.

Quant a les inversions o els aspectes que vostè ha dit, quant al Museu de Menorca hi va haver el compromís del ministeri que ràpidament enviaria un equip tècnic a Menorca, en concret, a parlar i a mirar com es feia amb el Consell Insular de Menorca precisament per avaluar, amb caràcter urgent, el tema de la instal·lació de seguretat contra incendis. A part d'açò, s'ha valorat tot el tema de la climatització d'aquest museu.

Per altra banda, quant a la Biblioteca Nacional d'Eivissa, també es varen comprometre, el ministeri es va comprometre que diversos tècnics del ministeri acudirien també a Eivissa, es posarien en contacte amb el consell insular per redefinir el projecte actual que hi ha i fer-lo més factible.

Quant a la Basílica de Sant Francesc també es va mostrar el ministeri molt partidari d'ajudar-nos, ens ajudarà perquè entri dins l'1% cultural, es farà tot el que s'hagi de fer, ho va veure el ministeri amb molts bon ulls. I aquesta consellera ha iniciat contactes amb el Consell Insular de Mallorca precisament perquè es comenci a preparar un projecte, s'ha presentat al ministeri perquè el ministeri de Cultura, que té el 50% de la comissió avaluadora, pugui empenyer i ajudar perquè sigui incorporat aquest projecte.

Per altra banda, també es va reiterar el que ja s'havia dit anteriorment i s'havia manifestat fins i tot per escrit per aquest govern, que és que Balears estava interessada i totes les illes que es fes, a ser beneficiària de les exposicions itinerants tant del Museu del Prado com del Centre Cultural Reina Sofia. Es va acordar que s'indicaria per part del secretari d'Estat als òrgans pertinents que se'ns tingués en compte dins aquests itineraris i ara la conselleria ha iniciat ja els contactes a nivell tècnic també adients per poder preparar aquestes exposicions a nivell de totes les illes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 1884/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció del deute de l'ATB.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 1884/14, relativa a reducció del deute de l'ATB, que formula el diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, presidenta. Sr. Conseller de Turisme i Esports, el dia 7 de setembre de 2011 vaig demanar al seu antecessor per l'estalvi en concepte de lloguers. La resposta va ser molt positiva, amb les reubicacions que es varen fer d'alguns dels serveis que es donen a la seva conselleria s'estalvien 140.000 euros anuals, és a dir, que al final d'aquesta legislatura s'hauran estalviat 560.000 mil euros, impensable que això passàs amb un govern del pacte.

Sr. Martínez, ens pot informar i explicar la reducció del deute de l'Agència de Turisme Balear aquesta legislatura? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, la veritat és que la reducció del deute de l'ATB aquesta legislatura ha estat molt important i ha suposat un esforç important per a la conselleria. El deute a 31 de desembre de 2011 era de 46,5 milions d'euros, que es diu aviat, però això són més de 7.700 milions de les antigues pessetes. En aquests moments, el deute és, només, de

12,5 milions d'euros, la qual cosa vol dir que hem reduït un 75% el deute que hi havia a finals de 2011. Les factures d'aquest deute eren principalment dels anys 2009 i 2010, perquè el 2011, a partir del mes de maig, ja es varen poder anul·lar compromisos adquirits i reduir i renegociar factures pendents i actuacions previstes.

Les quanties que, a més, es varen pressupostar i es varen excedir del pressupost de 2007 varen ser 9 milions d'euros; 2008, 17,5 milions d'euros, i el 2009 més de 8 milions d'euros. Les quantitats més grosses del deute corresponien, en línies generals, als següents conceptes: Palau de Congressos, 651.000 euros; ajuntaments, 736.000 euros; associacions diverses, 470.000 euros; empresa de barques de neteja, 590.000 euros; SEGITUR, 500.000 euros; obres del Pati de Sa Lluna, 665.000 euros; imatge de Rafel Nadal anys 2009 i 2010, 376.000 euros; assistència a fires, 1.148.000 euros; consells insulars, quasi 6 milions d'euros; convenis amb majoristes de viatges, 14,5 milions d'euros; publicitat, 1.700.000 euros.

Per tant, s'ha pogut fer front, a part d'aquest deute, gràcies al mecanisme de pagament a proveïdors als que s'ha inclòs quasi 12 milions d'euros, però els altres 22 milions s'ha pogut fer gràcies a l'esforç que ha fet la conselleria. Per exemple, s'ha renegociat el contracte d'assistència a la World Travel Market de 2011, que es va reduir un 70%; es va reduir un 50% l'assistència a fires petites; un 60% el deute que es tenia amb una agència de mitjans; les subvencions directes es varen reduir en un 60%; els compromisos amb majoristes de viatges i altres agències es varen renegociar en un 25% menys, i convenis amb altres institucions com ara són els 3 milions d'euros que es donaven a Turespaña cada any també es varen anul·lar.

Per tant, també els abonaments amb càrrec als pressuposts de 2012 i 2013 han servit per pal·liar part d'aquest deute i això ha suposat un esforç molt gran aquests dos darrers anys.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Quin mareig amb tant de deute. Enhorabona, Sr. Conseller, aquestes dades d'estalvi són boníssimes, han estat capaços de passar d'un deute hereditat a 31 de desembre de 2011 de 46,5 milions d'euros, com vostè deia, més de 7.700 milions de les antigues pessetes, a reduir-lo en aquests moments a 12,5 milions d'euros, gairebé un 75% menys. Això es mereix el reconeixement i l'aplaudiment de tots els diputats d'aquest parlament. Sí, senyor.

(*Alguns aplaudiments*)

Bé, veig que les diputades i els diputats de l'oposició això de l'estalvi no va amb ells, a vostès els símbols i quotes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, pensava que ja havia acabat, li havia llevat el temps perquè pensava que ja havia acabat.

(*Algunes rialles*)

Li havia llevat el temps.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

De res.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

I.6) Pregunta RGE núm. 1890/14, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació de la Llei d'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears.

Passam a la sisena pregunta, RGE núm. 1890/14, relativa a aplicació de la Llei de l'ús de símbols institucionals de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta és faciletta, Sr. Gómez, considera que la Llei de símbols és d'aplicació a la Universitat?

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, la Ley de símbolos es respetuosa con la autonomía que la Constitución y las leyes otorgan a entes y a instituciones. Por lo tanto, en este sentido la Ley de símbolos no es de aplicación a la Universidad de las Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Gómez. No, idò, no li puc negar que ens satisfà que no comparteixi vostè l'opinió de determinats grups d'estudiants autodefinits com a balears, no catalans, que exigeixen el compliment d'aquesta llei a la Universitat. Ens complau que de la seva resposta es pugui deduir que la Universitat de les Illes Balears serà refugi, el refugi que no s'atreveixen a violar, i mostrin un respecte per l'autonomia universitària que no varen tenir vostès per l'autonomia local.

Ara bé, li he de fer una reflexió, Sr. Gómez, ha pensat a què respon aquesta idea de fer un refugi dels símbols proscriuets? És que no veuen que a cada barrera, a cada límit, a cada mur que construeixin per restringir la llibertat la ciutadania trobarà una manera d'evitar la seva censura?

Vostès han volgut silenciar les opinions de la ciutadania, s'han inventat una llei de símbols quan han vist que les seves polítiques eren contestades en el carrer, quan s'han vist perdent una majoria social que és el preludi de la pèrdua d'una majoria parlamentària, i tanmateix, tanmateix, Sr. Gómez, no podran construir murs que aturin la llibertat d'expressió. A cada passa que vostès han donat en aquest sentit s'ha respost per part de la ciutadania amb imaginació i atreviment, primer varen ser els ajuntaments, fins i tot els seus, que varen començar a declarar símbols locals aquells que vostès pretenien desterrar i varen aconseguir, vostès, el major reconeixement institucional que mai no havia tengut a les Illes Balears la senyera quadribarrada. Mirin per on!

Quan es varen veure així burlats, es varen inventar vostès el decret de la Llei de símbols, un decret infame, per no dir delirant, delirant perquè sols des d'un deliri es pot entendre que pretenguin prohibir els símbols sonors.

A quin món viu, Sr. Gómez? Han fet una llei que en la seva exposició de motius diu que hi ha d'haver espais lliures de connotacions ideològiques, un concepte que ens retorna al passat, i li llegiré un text que ve del passat perquè m'entengui: "*Se aprovechan las trágicas circunstancias de su muerte para manifestar posiciones políticas o hacer adjetivaciones y alusiones también de claro matiz político totalmente lejanas a las motivación y finalidad propia de las esquelas.*" Sap a què es refereix? A la censura aplicada sobre les esquelas de Salvador Allende el 1973, perquè tenien connotacions ideològiques, concepte que, com li dic, apareix a l'exposició de motius de la Llei de símbols.

Fins quan abusarà, Sr. Gómez, de la nostra paciència, de la paciència de la ciutadania? El millor que pot fer és derogar aquesta llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

(*Se sent el timbre de tall del micròfon*)

Gràcies, Sr. Diputat.

(*Alguns aplaudiments*)

Té la paraula el vicepresident per contestar.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, veo que usted, ustedes, siguen sin entender la Ley de símbolos, y siguen siempre en esta... con esta... y con este interés que les adorna de confundir a la opinión pública.

Mire usted, la Ley de símbolos es respetuosa con la autonomía municipal, léase usted la Ley de símbolos, y le diré que si usted lee el artículo 27.10 de la Constitución verá aquí donde establece la autonomía de las universidades. Si usted también acude a la Ley Orgánica de universidades verá que el artículo 2 también va en esta dirección desarrollando este precepto constitucional.

Y le diré para que... y le insisto en que la Ley de símbolos lo único que pretende es que en aquellos inmuebles donde la comunidad autónoma ofrece un servicio público que no se haga política, que en aquellos espacios donde el ciudadano acude a recibir ese servicio público que no se haga política, porque son espacios que son de todos y, por lo tanto, los sustentamos entre todos y todos acudimos aquí a que se nos dé ese servicio. Y si usted lo que está es de acuerdo en que el empleado público utilice como plataforma el inmueble donde lo presta para hacer política pues dígalos claramente. Si usted está de acuerdo que en un centro de salud, en un colegio, en una oficina donde la comunidad ofrece un servicio público se haga política pues dígalos claramente, dígalos claramente.

Y en cuanto a los símbolos que usted está haciendo tanta referencia, le diré que sabemos todos, sabemos todos, que los símbolos propios de esta comunidad autónoma a ustedes les producen urticaria, ustedes prefieren utilizar los de otra comunidad autónoma. Como también sabemos, sí señor, como también sabemos que la tendencia que tienen ustedes a utilizar lo que es de todos en beneficio propio. Otra cosa es que lo propio dejen que lo utilicen todos.

Muchísimas gracias.

I.7) Pregunta RGE núm. 1891/14, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a autorització d'una escoleta a Palmanyola.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 1891/14, relativa a autorització d'una escoleta a Palmanyola, que formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. MARI I MAYANS:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors, diputats. Sr. Gómez, quan li vaig demanar a la consellera Camps quins criteris tenia a l'hora d'adjudicar infraestructures educatives, en comptes de respondre em va parlar d'obres urgents, d'uralites, de barreres arquitectòniques... Per això, jo avui li torn a repetir que, quins criteris ha seguit el Govern per tal d'autoritzar i finançar una escoleta com la de Palmanyola al municipi de Bunyola? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sí, Sr. Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, li contestaré jo ja que som el president del consorci que es va fundar l'any 2005, Consorci per a actuacions de millora i construcció d'infraestructures en el territori de l'entitat local menor de Palmanyola, aposta li contest jo abans que hi hagi més confusions.

Aquell consorci s'acordà com a conseqüència d'haver-se detectat a Palmanyola unes mancances evidents en infraestructures i equipaments, equipaments socials que, a més, no podien ser atesos amb els recursos escassos de l'entitat local menor ni tan sols, tampoc, de l'Ajuntament de Bunyola. D'aquesta manera, el consorci realitzaria amb els recursos aportats per aquest govern aquestes actuacions, inversions, condicionaments i millores, i entre aquestes millores i inversions hi havia com a prioritat número u una escoleta per a infants de zero a tres anys. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí.

LA SRA. MARI I MAYANS:

Sí, gràcies, presidenta. Sr. Gómez, té algun problema amb les dones de les Illes Balears?

(Algunes rialles i remor de veus)

Sr. Company...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí, continui.

(Remor de veus)

LA SRA. MARI I MAYANS:

Sr. Company, realment no ha replicat a l'hora d'explicar com s'adjudiquen les infraestructures educatives. Vegem si coincidim. La demanda d'una escoleta a Palmanyola parteix, com vostè ha dit, del Govern de Jaume Matas l'any 2006 que es crea el consorci per fer-la i per la reivindicació contínua dels vesins d'aquest municipi, però no es fa a través dels canals normals d'una iniciativa de la Conselleria d'Educació, com seria el que, des del meu punt de vista, pertocaria, sinó amb aquest pressupost de 685.000 euros que aporta la Conselleria d'Agricultura. El fet, si més no, resulta insòlit.

Per què l'alcalde pedani de Palmanyola, Ramon Oliver, del PP recorre a la Conselleria d'Agricultura en comptes de recorre a la d'Educació? On per cert, tenen càrrecs tant Jaume Isern, també del PP, batle de Bunyola, i Guillem Estarellas, no fa falta dir-ho, també del PP, regidor d'Hisenda i secretari autonòmic de la Conselleria d'Educació. Com és que a un ajuntament, amb dos homes forts que són càrrecs d'Educació, s'ha de recórrer a la conselleria del Sr. Company, a Agricultura, per pagar aquesta escola?

Una conselleria amb fortes retallades, acomiadaments a Espai Natura, a l'IBANAT, parcs naturals com els de Ses Salines d'Eivissa i Formentera abandonats, com per haver de pagar 685.000 euros a una infraestructura que li correspon a la Conselleria d'Educació. L'única explicació possible són, com li agrada a vostè dir, Sr. Company, bregues, les bregues internes, les baralles internes del Partit Popular i també per la irresponsabilitat política dels càrrecs d'Educació.

Per tant, continuam pensant que s'adjudiquen infraestructures educatives d'acord amb el clientelisme, a la pressió immediata i ara, a més, hi ha un tercer factor que són les bregues internes del PP. Lamentable, completament lamentable.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, pràcticament tot el món s'enfonsa perquè hem de fer una escoleta a Palmanyola. A mi m'agradaria saber, sí, sí, els parcs, tota la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori farà un tro perquè a l'any 2005 es va decidir fer un consorci que, a més, vostès governaren durant quatre anys i no el varen desmuntar, sinó que fins i tot varen continuar, varen, varen aturar un projecte, en varen fer un altre que no va agradar a cap dels veïns d'allà, l'Associació de Veïns va votar en contra d'aquell projecte seu, i nosaltres trobant-nos amb un pressupost dins un consorci, crec que seria d'una irresponsabilitat total tornar-lo enrere. El que hem fet ha estat ja treure'l a licitació i està a punt.

Aquí, Sra. Diputada, el que hem de veure és si vostè vol fer volar coloms o anam de debò, si anam de debò és: els ciutadans i ciutadanes de Palmanyola necessiten una escoleta sí o no? Idò, no cerqui pus beneïtures ni pus històries, el tema és que hem de fer-los l'escoleta perquè a dia d'avui aquells infants els han de dur a altres nuclis de població. Si des de l'any 2005 està enfocat dins el consorci que hi ha corresponent, quin problema hi ha per fer-los-hi des del consorci? O és que s'estimarien més que no el féssim? D'acord, si no és així perquè... sincerament, Sra. Diputada, és el primer que he pensat, que a vostès els aniria millor que no es fes i poder-nos donar la culpa, com en altres coses fan.

Per tant, no ho farem. La farem l'escoleta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Què han passat massa anys sense que els ciutadans de Palmanyola tinguin escoleta! I si són vostès els que troben que s'hauria de fer d'una altra manera per enredar més la troca, ho han d'anar a dir als ciutadans de Palmanyola, els han de dir: el PSIB-PSOE vol enredar més la troca i no vol que amb un pressupost que tenim dins un consorci vos facem l'escoleta. Joestic segur que no és això el que vostès pretenen, estic segur, però per favor, siguem seriosos i anem a aconseguir l'objectiu i l'objectiu és més benestar per als ciutadans d'aquestes illes. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 1894/14, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a donacions a un partit polític.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 1894/14, relativa a donacions a un partit polític, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, espero que no le impidan contestar la pregunta que le hago yo, como le han impedido ya otras dos.

Mire, la semana pasada le vine a preguntar si tenía previsto contratar con quienes hacían donaciones al Partido Popular vía tarjeta azul, y usted, como acostumbra, no contestó nada. Debo entender que su silencio era una aceptación tácita en el sentido de que sí que iban a contratar con aquellos que hacían donaciones al Partido Popular vía tarjeta azul.

Entonces, le quiero preguntar por eso hoy, ¿por qué motivo, cuáles son las circunstancias y las causas por las cuales usted considera que las donaciones a un partido político, los beneficios económicos que recibe un afiliado a un partido político, no son tales donaciones y no incapacitan a quienes las hacen para poder contratar con la administración?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diéguez, yo creo que sí que le contesté, en cualquier caso le diré que los motivos son los que se desprenden de la normativa aplicable y la implantación actual de la tarjeta no vulnera ninguna normativa ni estatal ni autonómica. Además, le diré que, como no supone ninguna prestación económica entre las partes, se trata única y exclusivamente de una relación personal entre un particular y una empresa o un comercio que ofrece unos descuentos, en este caso al afiliado, que no al partido, sobre el producto que se ha llegado al acuerdo.

Por lo tanto, le diré que estamos ante unos descuentos generalizados a todos los afiliados de un partido e individualizados en cada uno de los afiliados, por lo tanto, aquí ni existe privilegio ni existe donación. Además le diré que otras asociaciones lo tienen, incluso algún que otro partido político.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no estamos hablando sobre la legalidad o no de la tarjeta, que a lo mejor otro día tenemos que hablar, sino que estamos hablando sobre la posibilidad que tienen los que hacen esas donaciones de contratar con la administración.

Usted me dice que no son donaciones a un partido, vamos a ver, una persona puede pedir una donación para él o para sus afiliados. Le digo lo que pone en los convenios que ustedes firman con los colaboradores: se habla de diversos beneficios derivados de su condición de afiliados al partido, que los afiliados al Partido Popular que posean una tarjeta azul puedan beneficiarse de descuentos, bonificaciones, etcétera, en su condición de afiliados. Es decir que la donación que piden la piden para sus afiliados. ¿Cabe alguna duda que los afiliados reciben esos beneficios por su mera condición de militantes de un partido? No se lo tome a la ligera, no se lo tome a la ligera, y menos con los precedentes que tiene.

Ya vimos como el Sr. Matas se tomaba a la ligera cuando le decíamos que tenía descuadres patrimoniales. Ya vimos también aquí mismo como el Sr. José María Rodríguez se tomaba a la ligera cuando le decía que lo de Over Marketing era algo serio o como se lo tomaba a la ligera el Sr. Juan Cardona cuando le decíamos que los viajes a China eran algo raro, y nos decía lo mismo que usted, ustedes harían lo mismo, lo mismo, nos dice.

Mire, Sr. Conseller, no se tome a la ligera las advertencias que le estamos haciendo, los antecedentes no son lo más positivo para ustedes y, además, usted ha dicho una frase que le delata también, que dice, en este momento la tarjeta es válida. Sí, en este momento puede que sean válidas esas donaciones, no las contrataciones con la administración, pero tenga en cuenta una cosa, que la ley que propone su partido, que prohíbe las donaciones de personas jurídicas a partidos políticos, esa ley ilegalizará y oficializará el funeral de esa tarjeta. Ahora, en este momento la obligación que tiene usted, como conseller coordinador del Gobierno, si es que lo coordina, es evitar que se produzcan contrataciones que no están permitidas por las incompatibilidades previstas en la ley.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

Tiene la palabra para contestar.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Mire, Sr. Diéguez, coordino el Gobierno y le contesto a usted, y la implantación de la tarjeta, como no puede ser de otra manera, pues tenemos en cuenta la normativa aplicable. Y doy por hecho que usted conoce la Ley de financiación de partidos políticos y doy por hecho también que usted ya ha visto el convenio que se ha firmado entre el Partido Popular y los convenios. Pero en cualquier caso parece que usted no termina de entenderme. Le voy a poner algunos ejemplos y probablemente así me entienda mejor.

Mire, una donación es asesorar a un partido político y no cobrarle, esto es una donación directa. Otra figura de donación son las condonaciones, como la que hizo esta entidad de ahorros al Partido Socialista, que le condonó una deuda de 6,5 millones. Otra forma de donación sería la que hicimos todos los ciudadanos de las Islas Baleares al presidente más fugaz de la historia de este Parlamento, que por sólo veinte días de presidencia, pues le financiamos una pintura y le dimos una medalla de distinción al honor.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i algunes rialles)

Yo, creo, Sr. Diéguez, que estamos ante una clara desproporción entre el servicio prestado y la contraprestación recibida. Y usted, como buen jurista y concededor de nuestro Código Civil, sabrá que estamos ante una donación indirecta. Muchas gracias.

I.9) Pregunta RGE núm. 2153/14, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mantenir uns augments de sou.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta RGE núm. 2153/14 presentada en substitució de la RGE núm. 1893/14, relativa a mantenir un augment de sous, que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Creu Sr. Vicepresident que la ciutadania de les Illes Balears entén la seva obcecació en lluitar judicialment per mantenir l'augment de sous del gabinet de Presidència, sobre el qual la justícia ja s'hi ha pronunciat en contra? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, este Gobierno ni está obsesionado ni está obcecado en nada. Como gobierno responsable, estamos actuando consecuentemente, y estamos defendiendo lo que consideramos que es justo y lo estamos haciendo por la recomendación de nuestros servicios jurídicos, porque estamos convencidos de que no hay incrementos retributivos. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. Presidenta. Cregui'm, Sr. Vicepresident, que la gent cada vegada l'entén més i millor quan repeteix aquest eslògan que vostès han posat de moda de "defensam lo nostra". I és cert, en el començament va costar perquè la gent no acaba d'entendre prou bé a què es referien. La gent sabia que "defensar lo nostra" per al Partit Popular no era la defensa d'una educació pública de qualitat, si ho hagués estat, el Govern no hauria estat tres anys amb un conflicte obert amb la comunitat educativa.

La gent també sabia que "defensar lo nostra" per al Partit Popular no era la defensa d'una sanitat pública de qualitat, si ho hagués estat, el Govern no hauria permès que la sanitat deixés de ser universal.

La gent també sabia que "defensar lo nostra" per al Partit Popular no era la defensa de la llibertat d'expressió i la tolerància, si ho hagués estat, el Govern no hauria aprovat aquesta Llei de símbols que ara tenim.

Fins i tot, la gent tenia clar que "defensar lo nostra" per al Partit Popular no era defensar la llibertat de les dones per decidir sobre la maternitat, si ho hagués estat, el Partit Popular de les Balears no hauria votat la nova Llei d'avortament.

I així Sr. Vicepresident podríem seguir. Podríem seguir amb la defensa dels treballadors i la reforma laboral, el tancament del CES, el Consell de la Joventut o la devaluació del funcionariat.

I jo em deman, Sr. Vicepresident, si el que el Partit Popular denomina "defensar lo nostra" no és ni l'educació pública, ni la sanitat pública, ni la llibertat d'expressió, ni la tolerància, ni els treballadors, ni la llibertat de les dones, ni el funcionariat, si no és res de tot açò, què és per al Partit Popular "defensar lo nostra"?

Amb aquesta pregunta, vostè avui acaba de donar una resposta, "defensar lo nostra" per a vostès no és defensar l'interès general, sinó els seus interessos particulars. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, yo creo que la defensa del interés general, si miramos hacia atrás, queda bien patente qué partido es, que gobierno es el que lo defiende mejor, basta girar una página hacia atrás de la historia y se ve efectivamente.

(Remor de veus)

Mire, en lo que usted está haciendo referencia del incremento de sueldos, le diré que el recurso en casación no cuesta ningún dinero a los bolsillos de todos los ciudadanos. Y le diré Sr. Pons que estamos recurriendo una sentencia que no es firme, porque no estamos de acuerdo y lo estamos haciendo dentro del marco legal. No sé si usted habrá oído hablar de la tutela judicial efectiva. Hicimos una reducción del gabinete del Presidente, con lo cual ahorramos, evitamos un gasto a todos los ciudadanos de 1,5 millones de euros, aproximadamente en toda la legislatura. Y no es justo que las personas que están haciendo las mismas funciones ahora que hacían anteriormente en el pacto de прогрés, con el Gobierno del pacto de прогрés, cobren menos.

Lo que sucede Sr. Pons, y usted lo ha puesto en evidencia, que a ustedes les va bien deslegitimar todo lo que hace el Partido Popular. Por lo tanto, nosotros tenemos un absoluto respecto a la sentencia del Tribunal Superior de Justicia de Baleares, pero, como nuestros servicios jurídicos consideran que no hay incremento retributivo, hemos de defender lo que consideramos que es justo. Y le diré, Sr. Pons, que en la defensa del interés general ustedes no pueden darnos ninguna lección, porque la historia reciente está aquí, la tenemos para verla y conocerla quién así lo considere.

Gracias.

I.10) Pregunta RGE núm. 1886/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incorporació dels joves al sector agrícola.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta RGE núm. 1886/14, relativa a incorporació dels joves al sector agrícola que formula la diputada Maria Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bon dia senyores i senyors diputats. El Govern del Partit Popular, una vegada va recuperar la Conselleria d'Agricultura, suprimida pel Govern del pacte, du a terme un conjunt d'actuacions a favor del sector agrícolaramader de Balears. Entre les mesures ja executades, destaca haver-nos posat al dia i ser comunitat capdavantera en el pagament de les ajudes de la PAC, a més d'haver abonat més de 30 milions d'euros en expedients del 2008 al 2011, que va aprovar però no va tramitar el Govern del pacte.

El Govern de José Ramón Bauzá ha mantingut una contundent reclamació per millorar el finançament de Balears en el repartiment de la nova política agrària comunitària i ha aconseguit incrementar de 47 a 61 milions d'euros les ajudes FEDER per al període 2015-2020. Gestiona un nou sistema d'execució de les campanyes de sanejament i posa en marxa una aplicació informàtica de les ajudes comunitàries per al camp de Balears. També en aquests moments el Govern enllesteix el projecte de la primera llei agrària de Balears, marc normatiu i norma reguladora, amb l'objectiu de mantenir l'agricultura i la ramaderia com a sector productiu estratègic. Aquesta llei afavoreix i fomenta una major incorporació de les dones i els joves en el sector primari.

Volem demanar-li per tant, Sr. Conseller, quines són les mesures i actuacions que ha aprovat enguany el Govern, perquè els joves es puguin incorporar al sector agrícolaramader?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, les ajudes que la Conselleria d'Agricultura ha tramitat a través del Fons de Garantia Agrària de les Illes Balears (FOGAIBA) a favor de la incorporació de joves al sector agrari, han estat pràcticament estructurades d'ençà que nosaltres hem començat a governar amb tres convocatòries.

La del 2011, que va propiciar la incorporació de 68 joves, amb una ajuda d'un 1.739.000 euros. La del 2012, que va suposar la incorporació de 43 joves, amb un import d'1.095.000 euros. I la del 2013, en què estan pràcticament totes tramitades, han presentat la justificació i estam un poc pendents d'acabar-les de rematar, però que són unes 50 peticions, amb un import d'1.200.000 euros. També ara en aquests moments s'acaba de tancar la convocatòria del 2014, que també suposam es mourà amb una cinquantena més de pagesos que s'han incorporat, joves, i suposarà també, creim, prop d'1.200.000 euros.

Bé, això són ajudes que des de la Unió Europea s'estableixen per fomentar la incorporació dels joves a l'agricultura. Històricament en aquesta comunitat, ho dic de memòria, però crec que els darrers 20-25 anys ha caigut un 70% el sector. Els actius agraris que hi ha en Seguretat Social, a penes arriben ara a un 25-30% del que hi havia fa 20 anys.

Les incorporacions són relativament petites en relació amb la gent que se'ns jubila, i per tant, tot el que sigui fer accions, actuacions perquè hi hagi més joves interessats en entrar dins el nostre sector és molt important, és interessant i important; és la gent que cuidarà del nostre territori, és la gent que farà que continuem tenint Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera en unes condicions territorials bones, sembrades, verdes, amb ametllers, etcètera.

No és bo de fer continuar mantenint aquests joves, per diverses circumstàncies: una és de dignificació, durant molt d'anys el que no servia per a res, pareix que se n'havia d'anar a fer de pagès, això ha passat quan jo era al·lot, el que no servia per estudiar, ja l'enviarem a fer de pagès. Això no pot ser, hem de canviar aquesta manera d'entendre les coses i ho hem de dignificar, avui en dia a un jove que es dedica a fer de pagès, li hem de reconèixer socialment aquesta importància.

Després les ajudes. Amb el nou Pla de desenvolupament rural, s'incrementaran les ajudes que rebran els joves per incorporar-se, seran superiors a les que es reben fins ara.

I també hi ha la llei agrària, la llei agrària potenciarà la incorporació de joves al màxim, els donarà els màxims avantatges i també li dic, penalitzarà a qui se'n vulgui aprofitar de mala manera.

Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 1883/14, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Challenge Ciclista Volta a Mallorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta RGE núm. 1883/14, relativa a Challenge ciclista Volta a Mallorca, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sr. Presidenta. Ja no sé el temps que fa que parlam de desestacionalització turística, però sí que hi ha un parell de coses que ja comencen a ser clares, l'aposta clara ha de ser per allargar la temporada, és a dir, que l'obertura dels hotels comenci un poc abans i que el tancament es produeixi una mica més tard. Perquè això es produeixi hi ha d'haver producte quan el sol i platja ja no és atractiu.

Tots estarem d'acord que una de les palanques essencials perquè això sigui així és l'esport. Per això pensam des del nostre grup parlamentari que és un encert total que la Conselleria de Turisme també aglutini la Conselleria d'Esports dins una mateixa conselleria.

Quan a la pràctica totalitat dels països d'on provenen els nostres turistes tenen una climatologia absolutament adversa, aquí a Balears gaudim d'un clima que es podria considerar en aquests països de primavera. Són molts els clubs que en molts esports fan aturades de mitja temporada per climatologia adversa i xapen la temporada en dos. No tan sols això, sinó també que Balears és una de les comunitats autònomes que disposen d'un nombre més elevat d'instal·lacions esportives i tenim unes instal·lacions esportives que poden ser considerades de primer ordre.

Des del Govern s'assisteix també a moltes fires per a la promoció de cada una de les illes, fins i tot a fires específiques d'esports en concret, com és el cas del golf o del ciclisme. Però no menys important ens sembla l'experiència que tenen aquesta gent quan vénen aquí a practicar-ho i que després ho comparteixen amb els seus. Si aquesta experiència, a més, la tenen esportistes d'elit, que tenen repercussió mediàtica, el benefici té indubtablement un efecte multiplicador.

Hem de reconèixer per altra banda també la capacitat d'adaptació que han tengut els hotels de l'illa de Mallorca, que s'han adaptat d'una manera total a un mercat que té unes característiques molt específiques, com és el cas del ciclisme, preparant sales per deixar les bicicletes, sales per a mecànics, sales per a massatges i una infinitat de modificacions per adaptar-se a aquest mercat, un esport com és el ciclisme el qual inunda les nostres carreteres i també els nostres hotels, oferta complementària i comerços.

Per això voldríem conèixer Sr. Conseller, quina ha estat la repercussió de la Challenge ciclista Volta a Mallorca celebrada el passat mes de febrer?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com vostès saben, la Challenge és la carrera que inicia la temporada professional ciclista a Europa i al voltant d'aquesta, tant abans com després de la prova, es produeix també l'*stage* de molts d'aquests equips que hi participen. Suposa una injecció econòmica molt important per a Mallorca, ja que només durant els dies de la competició suposa més de 3.000 pernотacions a l'illa de Mallorca i, a més, essent el mes de febrer, que, com vostès saben és l'inici del producte del cicloturisme i on les pernотacions i les arribades doncs encara no estan en el seu millor nivell.

D'altra banda, diversos equips, tant russos, australians, belgues, sud-africans, italians, americans, suïssos, polonesos,

britànics, holandesos i alemanys han allargat la seva estada a l'illa, fins i tot alguns han aprofitat per fer-hi, com li he dit abans, l'*stage*, i això ha suposat més de 2.500 pernотacions addicionals, cosa que augmenta d'una manera important la despesa a l'illa de Mallorca.

La promoció exterior que s'ha realitzat de Mallorca ha estat molt elevada, ja que la principal eina de promoció tant nacional com internacional han estat els mitjans de comunicació i s'han acreditat més de 100 periodistes en aquesta prova. Les televisions autonòmiques que han emès imatges o notícies han estat, a part d'IB3, Canal Sur, TV3, Telemadrid, Canal 9, Televisió de Galícia, Euskal Telebista, Televisió de Canàries, de Castella-La Manxa, 7-Regió de Múrcia, Aragó TV i Televisió del Principat d'Astúries. Les televisions nacionals han estat: Teledporte i informatius de tots els canals nacionals. I les televisions internacionals: Canal + França, televisions de Bèlgica, RTL d'Alemanya, que s'han vist a França, Suïssa, Bèlgica, Luxemburg, Mònaco, Alemanya, Àustria i a 45 països més. Pel que fa a la pàgina web, hi ha hagut més de 20.000 visites.

Per tant, jo crec que totes aquestes dades demostren que la repercussió tant a nivell de ciclisme professional, com a nivell de repercussió turística i econòmica ha estat molt positiva.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 1885/14, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consell assessor del voluntariat de protecció civil de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta RGE núm. 1885/14, relativa a consell assessor de voluntariat de Protecció Civil de les Illes Balears que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Administracions Públiques, fa unes setmanes es va reunir i va presidir el Consell Assessor de Voluntariat de Protecció Civil de les Illes Balears. Aquest consell assessor és important per tal de coordinar l'acció d'aquelles persones que de manera voluntària i altruista, es volen dedicar a la protecció civil en cas de què es produeixin emergències a les nostres illes.

Com sabem, poden formar part d'una agrupació o associació de Protecció Civil totes aquelles persones que estiguin disposades a col·laborar amb aquelles activitats pròpies de serveis de protecció. Unes agrupacions a les quals poden fins i tot formar part d'elles menors d'edat, sempre amb el consentiment dels seus tutors legals, evidentment, quedant exclosos d'aquelles activitats que siguin perilloses, com puguin ser incendis, intervencions sanitàries, entre d'altres.

Cal recordar la magnífica feina que fan les agrupacions locals de voluntaris de Protecció Civil, organismes locals que estan formats en exclusiva per voluntaris i supervisats per personal dels distints ajuntaments, normalment per tècnics de Protecció Civil que desenvolupen les funcions de prevenció i d'intervenció en cas d'emergència. Aquestes tasques van des del suport als serveis operatius d'emergència, requerits per aquests mateixos, o col·laborar amb l'atenció d'afectats d'emergències, sempre coordinats pels serveis que corresponguin, així com dèiem anteriorment, també actuacions d'intervenció en cas que es produeixi una emergència.

En definitiva Sra. Consellera, ens agradaria si ens pot explicar quins són els objectius que persegueix aquest Consell assessor de voluntaris de Protecció Civil d'aquí, a les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia senyors diputats. Com vostè ha dit, Sr. Diputat, els voluntaris de Protecció Civil són les persones que voluntàriament col·laboren amb l'administració, en aquelles tasques de prevenció dins una agrupació de caràcter altruista, voluntari, humanitària.

La Conselleria d'Administracions Públiques té la competència per coordinar les agrupacions de voluntaris de Protecció Civil, dins el marc normatiu, que és la Llei d'emergències i el Reglament de voluntaris, i amb la voluntat de millorar aquesta coordinació i afavorir l'assessorament de la conselleria, es va aprovar la creació d'aquest consell assessor per Ordre de la Conselleria d'Interior, de 20 de desembre de 2006. Aquest consell assessor és l'òrgan que assessora, que dóna funcions d'orientació tècnica a totes aquelles qüestions que es refereixen als voluntaris de Protecció Civil i a les seves agrupacions.

El consell assessor està format pel president, que és el titular de la Conselleria d'Administracions Públiques, després, com a vocals, hi ha el cap de departament de la Direcció General d'Emergències, 2 tècnics de la direcció, també amb funcions de coordinació i 13 caps d'agrupacions que representen en aquest consell assessor a tots els voluntaris de les Illes Balears.

Aquest Govern creu en el voluntariat i ben igual que a l'any 2006 es va crear, es va regular l'assistència del consell assessor, és ara amb aquest Govern popular que s'ha posat en marxa aquest consell assessor, perquè no s'havia arribat a constituir. En concret, els coment que dia 22 de gener de l'any 2004, d'enguany, vaig signar els nomenaments dels voluntaris i dels membres que formen part d'aquest consell assessor. Com a membres vull destacar que s'han ofert també voluntaris a formar part d'aquest consell els caps de Sóller, Campos, Montuïri, Marratxí, Vilafranca, Palma, Sant Josep de Sa Talaia, Sant Antoni de Portmany, Lloseta, Maó i Es Mercadal.

I dia 27 de gener vàrem fer la primera reunió d'aquest consell assessor. Dins aquesta reunió es va decidir fer quatre grups de feina, en concret per avançar en matèries de formació, en matèries de logística, en matèria de telecomunicació i en matèria d'unitat canina.

Per tant, vull destacar que aquest govern aposta pels voluntaris de Protecció Civil. Es va crear a l'any 2006, el consell s'ha posat en marxa ara, i volem destacar, a més, la bona feina que fan els voluntaris, donar-los a tots les gràcies per la seva col·laboració, per la seva coordinació i per la seva participació en totes aquestes tasques que es fan des del Govern de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.13) Pregunta RGE núm. 1887/14, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni amb la Fundació Projecte Jove.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 1887/14, relativa a conveni amb la Fundació Projecte Jove, que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso pel Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Es un hecho constatado que un elevado número de jóvenes que cometen delitos y acaban con medidas judiciales presentan un grave problema de consumo de drogas, aproximadamente un 90% de los menores con estas medidas tienen una adicción en este sentido. Se trata de un tema que preocupa mucho al Govern, porque, como es lógico, este problema representa un condicionamiento básico para alcanzar el éxito en la reinserción social y poder recuperar así realmente una vida normalizada.

Creemos que si el objetivo es que estos jóvenes puedan recuperar la normalidad una vez cumplidas las medidas judiciales interpuestas, además del trabajo psicológico que reciben, donde aprenden pautas para convivir y conllevar responsabilidades, aparte de la amplia oferta formativa que se les brinda, en general, a todos, es fundamental también ayudarles a superar un obstáculo importante como es padecer una drogadicción. En este sentido, la Conselleria de Familia y Servicios Sociales, mediante la Fundación Instituto Socioeducativo Estel y Projecte Jove, han firmado recientemente y por segundo año consecutivo un convenio para asegurar durante el 2014 el mantenimiento del servicio de tratamiento de deshabituación de consumo de drogas entre jóvenes y menores con medidas judiciales.

Hay que recordar que la Fundació S'Estel se encarga de gestionar los servicios, los centros socioeducativos y los programas necesarios para garantizar la correcta ejecución de las medidas privativas de libertad, prevista en la Ley Orgánica 5/2000, que regula la responsabilidad penal de los menores. Según el acuerdo, la Conselleria de Familia y Servicios Sociales, a través de S'Estel, aportará 112.000 euros para el mantenimiento de siete plazas residencias terapéuticas, en un piso de la Fundación Projecte Jove.

Dada la importancia de este acuerdo para una serie de menores de nuestras islas con medidas judiciales, Sra. Consellera, ¿cómo valora el funcionamiento del servicio ofrecido mediante el convenio firmado entre la conselleria y la Fundació Projecte Jove después del primer año de funcionamiento? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta, muchas gracias, diputada. Efectivamente, como ha dicho, este es el segundo año consecutivo que este programa está en marcha y que se ha firmado este convenio entre la Fundación S'Estel y la Fundación Projecte Jove. Este convenio se puso en marcha ya que se había detectado la necesidad de hacer un tratamiento muy individualizado y especificado para determinados menores que tenían problemas de conductas adictivas y que necesitaban ese tratamiento en residencia, por eso se firma con la Fundación Projecte Jove, que, evidentemente, yo creo que no hace falta recordar hoy aquí su amplia experiencia en este sentido.

Podemos decir que la primera experiencia del año realizado ha sido un éxito, porque se ha logrado una efectividad de un 62,5% de porcentaje y eso es un porcentaje muy elevado en este tipo de programas. Tal y como ha expuesto, la conselleria aporta un total de 112.000 euros para el mantenimiento de siete plazas residenciales en un piso de la propia Fundación Projecte Jove y, además, la Fundación S'Estel financia tres monitores que también hacen diferentes tareas de supervisión en este piso, de estancia residencial, y también organizan el trabajo y la atención integral diaria de estos jóvenes.

Para ampliar un poco más en este programa, decir que a estas plazas pueden ser derivados los jóvenes que cumplan medidas de internamiento, de régimen abierto y semiabierto, que prevé la legislación reguladora de la responsabilidad penal en los menores, y que tengan determinados problemas de drogadicción; porque hay que decir que también tenemos dentro de los otros centros de menores tratamientos y programas destinados a los menores que tienen conductas adictivas.

También decir que en este programa, que tiene tres ejes, residencial, educativo y preventivo, se pone un especial énfasis en la resocialización de los residentes y en la implicación también de todas sus familias. La propuesta de derivación sale del equipo de profesionales y de la dirección de los centros socioeducativos, con el visto bueno siempre de los juzgados correspondientes, y en algunos casos, incluso, también es

posible que el juzgado lo dictamine expresamente en la sentencia.

Es muy importante también para este tipo de programa la predisposición del menor a poder participar en él para conseguir, evidentemente, el éxito de este programa. Como decía, el éxito del programa ha sido de más de un 62% y nos hemos encontrado casos en los que los jóvenes han conseguido superar con éxito este programa y también la medida, otros que han terminado la medida judicial interpuesta pero que el programa todavía continuaba y que han continuado ejerciéndolo dentro de la fundación.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Y, bueno, en resumidas cuentas, casi un éxito.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 1888/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a formació en els tallers d'ocupació que oferta el SOIB.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 1888/14, relativa a formació en els tallers d'ocupació que oferta el SOIB, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Avui tornam veure com les dades de l'atur, un mes més, són positives per a les Illes Balears, no només per al Govern ni per al Partit Popular sinó per als ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra que, amb el seu esforç, demostren que ens en sortim i que és possible capgirar la tendència.

I aquest canvi es produeix tot i els missatges catastrofistes i tendenciosos dels mateixos que ens negaren que el nostre país estava en crisi i que ara ens neguen també que aquestes dades canvien. Alguns es veu que tenen un greu problema amb les dades econòmiques i laborals i aquest ve d'enrera.

Igualment tendenciosos i malintencionats són els missatges d'alguns al voltant del SOIB, un SOIB que ara sí que treballa en funció d'uns objectius clars, que s'han revisat després de més de vint anys d'unes polítiques actives d'ocupació que, vists els resultats, no funcionaven. I les dades també mostren una millora, per posar alguns exemples: dins la formació per a desocupats s'han format en el darrer any 5.500 persones, amb una inserció del 47%, percentatge que creix respecte del 2012 en què era d'un 42%. Dins el MIDI, el model integral d'orientació que es va posar en marxa el mes d'abril, s'ha aconseguit una inserció d'un 41,48%, amb una satisfacció positiva del 96,27% per part dels demandants i del 98,3% per part dels usuaris.

I pel que fa als processos d'acompanyament de vulnerables, s'ha aconseguit el 37% d'inserció enfront al 28% del 2012. A més, cosa que no es feia abans, aquests resultats es presenten de manera puntual i transparent als agents socials, patronals i sindicats.

I avui, Sra. Consellera, li volem demanar per la formació que es realitza dins els tallers d'ocupació per a l'any 2014; tallers d'ocupació que el 2013 van aconseguir una inserció del 46,42% i es van formalitzar 1.023 contractes de formació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Diputada. Miri, efectivament, els tallers d'ocupació, com vostès saben, són programes que combinen la formació professional i laboral amb l'activitat laboral. Els tenim dirigits a joves de més de 25 anys i des del Servei d'Ocupació es prima fins i tot les persones de més de 45 anys.

Al final tots aquests alumnes treballadors aconsegueixen un certificat de professionalitat que després es podrà integrar dins la formació professional reglada. Durant tot aquest programa, aquests treballadors alumnes perceben el salari mínim interprofessional i tot açò, el seu cost, es paga amb un 50% pel Fons Social Europeu i l'altre 50% pel Servei d'Ocupació Estatal.

Els programes preveuen dissenys totalment individualitzats per a cada un d'aquests alumnes treballadors i el 2014 es preveuen 21 projectes: 2 a Formentera; 2 a Menorca; 4 a Eivissa i 14 a Mallorca. Les principals activitats en què es centren aquestes ocupacions van vinculades a l'activitat forestal i de jardineria, al de serveis i al sector nàutic i artesà, i el pressupost que hi ha previst per al 2014 és de 2.015.811,24 euros.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 1892/14, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a desprestigi, menyspreu i humiliació a la comunitat educativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 1892/14, relativa a desprestigi, menyspreu i humiliació de la comunitat educativa, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia. Fa uns dies vàrem tornar escoltar del president del Govern unes dures paraules contra la comunitat educativa. Sr. Vicepresident, per què el seu govern desprestigia, menysprea i humilia la comunitat educativa, especialment els docents de l'educació pública?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Diputat. Em permetran contestar a mi, perquè correspon a la meua àrea la pregunta i en conseqüència el que els volem dir és que el Govern ni menysprea ni humilia el sector docent ni educatiu.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sra. Consellera, això no afecta la seva conselleria, afecta tot el Govern. Hem sentit paraules, expressions, opinions que tenen la capacitat d'indignar milers de docents, les diu el president, les diu vostè mateixa i les diuen membres del Partit Popular aquí presents.

Vostès imposaren el TIL, fou una decisió política, amb presses i sense cap tipus de consens i sense un plantejament pedagògic seriós i sense afegir els mitjans necessaris. Que el projecte d'implementació no és bo ho diu fins i tot l'educació, l'escola concertada i l'escola catòlica.

Enguany, els docents intenten anar endavant sense els recursos adients i sense que vostès tinguin en compte ni l'autonomia del centre ni la necessària participació del consell escolar. Així, el percentatge de suspesos a les assignatures en anglès ha augmentat un 30% en una primera avaluació. Els docents diuen que el TIL no va bé, que va malament, i en aquest context tan difícil es necessita donar credibilitat, confiança i prestigi al nostre sistema educatiu als nostres docents.

I davant això què ens trobam? Un president, un govern, un Partit Popular que difama contra els docents, contra el seu honor, contra la seva dignitat, contra el seu prestigi, contra la seva professionalitat, contra l'autoritat dels mestres i dels professors; un govern que els amenaça, els expedienta i els sanciona. La immensa majoria social de la nostra societat fa costat als docents i vostè, Sra. Consellera, és incapaç d'escoltar, dialogar i consensuar, només entén d'autoritarisme i d'acabar amb els docents.

El verd és el color de l'esperança, el futur és la nostra educació. Facin feina per superar aquest conflicte educatiu i deixin de menysprear, humiliar i desprestigiar els docents.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, presidenta, gràcies, Sr. Diputat. Miri, aquest govern mai no ha menyspreat ni humiliat la classe educativa i la comunitat educativa. Precisament, aquest govern és el que posa en marxa l'Estatut del Docent, precisament és aquest govern qui li vol donar la importància que toca, perquè la comunitat educativa i el docent en concret fa una gran labor i és importantíssim per al futur de les nostres illes, per al futur dels nostres ciutadans.

Aquest govern i aquesta consellera es reuneixen amb professors i amb equips directius i té consciència que fins i tot al docent se l'ha de defensar moltes vegades davant situacions externes, agressions que reben i aquest govern donarà suport als docents.

Ara, açò és una cosa i una altra és una altra, miri, que determinats docents a un moment determinat es digui que tenen una actuació incorrecta, que són molts pocs, que són molt pocs, com un altre, com a membres d'altres sectors professionals, si açò és així s'ha d'investigar, açò no es pot tapar; perquè resulta que si ho tapem feim mal als docents, és el seu prestigi. Vostè pensi que fins i tot en altres sectors professionals, s'imagini vostè que hi hagi una actuació negligent o dolenta i que ho tapem, o sigui, un no és bo o dolent per la professió que li toca exercir, un és bo o dolent per la seva actuació privada, i si persones privades tenen actuacions negligents s'han d'investigar i no tapar.

I açò no s'ha de mesclar amb què no defensem els docents.

També li vull dir que no és ver que aquest govern sigui el que menys gasta i hagi disminuït la despesa en educació, li record que de totes les comunitats autònomes la segona que menys ha davallat, després d'Extremadura, tota la resta, fins i tot les governades pel seu partit, han davallat moltíssim més que Balears. I no em digui que han davallat els alumnes la qualificació de les assignatures d'anglès, perquè açò no és ver,

ni té dades científiques ni objectives per acreditar-ho, el dia que les tinguem podrem parlar, la resta és rallar per rallar.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 1880/14, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Llei de transport terrestre i mobilitat de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 1880/14, relativa a llei de transports terrestre i mobilitat de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. El artículo 30.5 de nuestro Estatuto otorga a nuestra comunidad la competencia exclusiva de transporte terrestre en sus diversas formas de prestación, otorgando la capacidad de regular las diferentes formas de la movilidad de la población, además de la competencia y desarrollo legislativa y de ejecución en materia de agencias de transporte y de alquiler de vehículos, y la competencia ejecutiva para la ordenación del transporte de viajeros y mercaderías dentro del ámbito de nuestra comunidad.

Ya un govern del Partido Popular, en su apuesta por la regulación del transporte, aprobó el Plan director sectorial de transporte, primer instrumento de planificación en nuestra comunidad, del transporte en sus diversas modalidades. Pero la pasada legislatura se caracterizó por la falta de planificación en transporte, mucho gasto y eso sí, despilfarro, dejando una herencia de deudas y problemas sin resolver. En cambio, este govern, aparte de trabajar en superar la difícil situación económica y de gestión recibida del anterior govern, ha impulsado diversas medidas de regulación del transporte público, como el Plan de eficiencia del transporte interurbano de autobuses de Mallorca, que tan buen funcionamiento está dando, y los decreto ley de prevención de oferta ilegal de transporte y de régimen sancionador de taxis ilegales.

Además, este govern, consciente de la importancia de legislar en materia de transporte terrestre, al no contar con una ley propia, a finales de 2011 comienza a elaborar un anteproyecto del que llamaríamos ley de transporte terrestre y movilidad, adecuándolo a las particularidades territoriales, trabajando conjuntamente con las diversas administraciones implicadas, el sector y las organizaciones de usuarios y consumidores, habiendo tenido tres períodos de exposición pública.

Así, finalmente, el 17 de enero, el Consell de Govern aprueba el Proyecto de ley de transporte terrestre y movilidad, habiendo iniciado ya su tramitación parlamentaria.

Por todo ello, Sr. Conseller de Agricultura, Medio Ambiente y Territorio, le formulo la siguiente pregunta: ¿qué novedades supondrá la futura ley de transporte terrestre y movilidad de las Illes Balears?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, bé, la llei de transports analitza totes les formes de transport de viatgers que existeixen a les Illes Balears, transport regular en autobús, transport discrecional, taxi, tren, el tren de Sóller i també un capítol específic de planificació del transport. I neix per l'obligació que existia des de l'any 1998 de legislar sobre el transport urbà a Balears, mandat del Tribunal Constitucional el qual no s'havia complert fins ara.

La llei, entre d'altres coses, el que fa és establir clarament quines són les competències de cada administració implicada en el transport de viatgers: què correspon al govern, què correspon als consells i què correspon als ajuntaments, i aclareix conceptes que eren difusos fins ara, com per exemple, quin tipus de transport i qui exerceix les competències, per exemple en un cas per anar de Lluçmajor a Tolleric; és a dir, aquest cas tan senzill crea confusió.

Quant al transport regular, aquesta llei s'adapta al Reglament europeu 1370/2007, el qual és d'obligat compliment, i així parla de les futures concessions i de quina forma s'ha de fer per adjudicar-les.

Es creen eines per a la gestió del transport que són importants, per exemple a Eivissa, com és el transport nocturn o com és quina gestió del transport s'ha de fer a la sortida massiva de persones d'una determinada discoteca a una determinada hora, en aquest cas a Eivissa.

També es rebaixa la càrrega burocràtica en el que es denomina transport metropolità el qual consisteix a facilitar que una línia d'un municipi pugui entrar a un moment donat dins un altre municipi.

Quant al transport discrecional, que són aquells autobusos que van a cercar generalment turistes a l'aeroport, doncs el que es fa també és donar una possibilitat que es precontractin, és a dir, els autobusos s'han de contractar complets, per tot l'aforament que tenen, i a partir d'ara el que feim és dir que si venen precontractats des de fora, basta que vagin per plaça

Quant als taxis, obrim una possibilitat que s'hauria de desenvolupar després en reglament que és la possibilitat de tenir set places, cada pic més hi ha famílies de cinc membres que en aquests moments es veuen obligades a agafar dos taxis quan arriben a l'aeroport, nosaltres el que creim és que hi ha d'haver la possibilitat que no sigui així per fer també una destí molt més competitiva.

Quant al tren, una cosa estranyíssima, per primera vegada el que feim és regular els drets i les obligacions que tenen tant l'empresa com els usuaris, això no existia. I també dotam d'autoritat al personal d'intervenció, a més que es fixen infraccions i règim de sancions.

Planificació del transport, també és importantíssim, el que volem és que no torni passar pus mai que es puguin comprar uns trens sense haver encarregat l'estudi de demanda oportú i que sigui seriós, i això amb aquesta llei serà impossible a partir d'ara.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 1889/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades d'ocupació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 1889/14, relativa a dades d'ocupació, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Avui, i una vegada més, tenim a les Illes Balears bones notícies en les xifres de l'atur, molt bones notícies, s'acaben de fer públiques les xifres corresponents al mes de febrer i de nou lideram a nivell nacional els indicadors intermensuals i interanuals, 16 mesos consecutius, un any i quatre mesos, que es diu aviat, davallant l'atur mes a mes i deu mesos consecutius generant ocupació neta.

(Alguns aplaudiments)

Parlam de temporada baixa, parlam ja de dues temporades baixes, la de l'any 2013 i la de l'any 2014, els pitjors mesos de l'any.

Podem confirmar avui un canvi de tendència consolidat que ens situa en l'optimisme i ens anima a continuar en aquesta línia de feina, una línia de feina que hem de recordar que altres ens deien que era equivocada i que engreixaria les llistes de l'atur. Es varen equivocar, com es va equivocar la setmana passada l'exministre, el Sr. Valeriano Gómez, que aquí ens va dir que no érem líders en generació d'ocupació, mentida o equivocació, senyores i senyors diputats?

(*Alguns aplaudiments*)

Ahir vàrem rebre la visita de la ministra de Treball la qual va anunciar que la tarifa plana de 100 euros de cotització a la Seguretat Social per a contractació indefinida, que es va aprovar divendres per decret llei al Consell de Ministres, serà extensible també als fixos discontinus, fet molt important a les Illes Balears i que se suma a la bonificació ja existent del 50% de cotització per al manteniment de fixos discontinus els mesos de novembre i març.

Es tracta sense cap dubte d'una mesura econòmica de moltíssima importància que contribuirà a millorar el nostre mercat laboral i que se suma a aquesta feina rigorosa de lluita contra l'atur.

Per això, Sr. Conseller, quina valoració fa de les xifres de l'atur fetes públiques avui?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, senyores diputados, creo que como comunidad hoy es un día muy importante y es un día muy importante por varios temas, pero todos hablando del ámbito del desempleo.

Miren, ayer la ministra trasladaba los buenos datos, el cambio de tendencia que a nivel nacional se estaba empezando a dar y hoy los diarios y la conferencia y la rueda de prensa que ha dado la ministra y sus secretarios han hablado que es el primer mes que a nivel nacional se incrementa el número de afiliados, es decir, se incrementa el concepto de ocupación neta.

Estamos hablando de una buena noticia, la ministra la está dando cuando en esta comunidad llevamos diez meses generando empleo neto, diez meses. Por tanto, creo que el dato del que usted habla de que estamos liderando la recuperación a nivel nacional, es cierto y con información.

Otro dato muy importante a nivel de paro, hoy estamos en 89.218 personas desempleadas, es verdad, muchas personas desempleadas, pero en febrero del año 2010 había 90.026, hoy hay 800 personas menos desempleadas comparativamente con el 2010. Díganme ustedes si no creemos que tenemos que estar hoy todos contentos, como representantes de los ciudadanos, todos los que estamos en esta cámara, porque el cambio de tendencia se está dando.

Muchos más datos, el dato de afiliación a la Seguridad Social interanual e intermensual, 3.672 personas más afiliadas a la Seguridad Social, pero sobre todo intermensual e interanual.

Estas medidas que el Gobierno ha puesto en marcha y que de alguna forma es la continuación de diferentes medidas, y todas para ir generando empleo, pero la última medida que han puesto en marcha, la de la tarifa plana para la contratación de fijos, en nuestra comunidad además se ha ampliado al concepto de fijo discontinuo que sabemos que es muy importante. Por tanto, además la Administración central se ha centrado también en medidas para que el empleo en nuestra comunidad sea una realidad.

Creo que todos podemos estar contentos y además hay actuaciones para mejorar la calidad en el empleo, hay actuaciones a nivel del Estado para que el empresario invierta y ahora, como está siendo, es un buen momento para empezar a emprender y tener nuevas ilusiones y que todos nosotros traslademos este cambio de tendencia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Sí, Sra. Presidenta. Muchas gracias, solicitaría que se aplazaran las preguntas del presidente porque ha tenido una indisposición y no ha podido acudir al Pleno.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord, gràcies, d'acord.

I.18) Pregunta RGE núm. 1878/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a problema de l'educació pública.

I.19) Pregunta RGE núm. 2154/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma de l'Estatut d'Autonomia.

Per tant, la divuitena pregunta i la dinovena pregunta quedarien ajornades per al pròxim plenari a causa de malaltia, d'acord, quedaran ajornades.

II. Interpel·lació RGE núm. 3469/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de salut sexual i reproductiva.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 3469/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de salut sexual i reproductiva.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs, per un temps de deu minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, senyores diputades i senyors diputats, fa poc més de dos mesos que el Govern del Partit Popular, del Sr. Rajoy i el Sr. Gallardón varen aprovar un avantprojecte de llei de modificació de la Llei de salut sexual i reproductiva i de la interrupció de l'embaràs, una proposta que ha escandalitzat, insultat i avergonyit milions de ciutadans d'aquest país i molt especialment a les dones, però també a molts de militants del Partit Popular.

El Partit Popular governa des de fa dos anys i des d'aleshores les dones espanyoles estan sotmeses a mesures regressives, coercitives o que disminueixen els seus drets en l'àmbit de la salut. Podríem parlar a mode d'exemple de la retirada de finançament públic dels anticonceptius de darrera generació, el 60% dels que són utilitzats a Balears, o les restriccions als tractaments de fertilitat, i tots sabem que discriminar per raó de sexe, d'orientació sexual o de forma de família no pot ser ni és constitucional.

Som a l'any 2014 i el nostre país no té res a veure amb la societat del 1985, durant la transició espanyola el Partit Socialista va legislar la Llei de la interrupció voluntària de l'embaràs amb una llei de supòsits, però va suposar una passa endavant en relació amb la normativa que no existia de la dictadura de Franco, una llei que tingué també l'oposició del Partit Popular.

L'any 2010 el Partit Socialista va tornar modificar la llei per fer una llei que fos homologable a Europa i perquè era necessari millorar la seguretat jurídica de la dona i dels professionals i establir el dret a decidir de les dones mitjançant un sistema de terminis, una llei, aquesta, la 2/2010, que recull la garantia dels drets fonamentals a l'àmbit de la salut sexual i reproductiva que regula, entre altres coses, també les condicions d'interrupció voluntària de l'embaràs i també estableix els compromisos dels poders públics.

Una llei que declara el dret de totes les persones a adoptar lliurement decisions que afecten la seva vida sexual i reproductiva i que no posa més límits que aquells del respecte als drets d'altres persones i així reconeix el dret a la maternitat lliurement decidida i la capacitat de decisió sobre el seu embaràs a la dona, una decisió conscient, responsable i respectada.

Una llei que també parla de prevenció, de prevenció d'embarassos no desitjats, de malalties de transmissió sexual, de planificació familiar i d'activitats de formació en l'àmbit sanitari i educatiu. Una llei que va substituir evidentment una regulació de 20 anys, 25 anys enrere, una llei que ja havia suposat un avanç en la protecció de les dones i que fou debatuda i aprovada des d'un consens a la gran majoria de grups polítics amb representació parlamentària.

Vostès saben que primer hi va haver un treball en seu parlamentària d'una subcomissió dins la Comissió d'Igualtat on varen participar experts i on es varen tenir en compte recomanacions d'experts juristes, de professionals de la bioètica o de la sanitat i que es va reforçar la seva seguretat jurídica amb la incorporació de jurisprudència des del Tribunal

Constitucional, el Tribunal de Drets Humans o conclusions i recomanacions d'organismes internacionals.

La llei del 2010 va ser clau per introduir d'una manera molt clara el dret a decidir de les dones sobre la seva maternitat i la possibilitat d'interrompre l'embaràs dins les primeres 14 setmanes, que és quan es realitzen més del 90% d'interrupcions voluntàries d'embaràs, i ho permet sense demanar permís a altres persones, siguin professionals o no. Per tant, és una llei que, a més, dóna garanties, una llei que interpreta l'equilibri entre els drets de l'embarassada i la necessitat de protegir la vida en formació, així ho va reconèixer el Consell d'Estat.

Una llei que, abans ho hem dit, ens homologa amb Europa, hi ha un llarg llistat de països europeus, els únics que queden fora d'aquest escenari són Polònia, Irlanda i Malta; una llei que al llarg d'aquest tres anys d'aplicació no ha creat problemes a les dones en la seva decisió, una llei que ha normalitzat la situació. La dona ha pogut decidir sobre la seva maternitat i els professionals sanitaris han pogut informar, assessorar i acompanyar la dona en la seva decisió. També aquest professional han pogut exercir el seu dret a l'objecció de consciència quan ho ha estimat oportú. Una llei que dóna seguretat jurídica a aquestes dones i al professional, una llei que proporciona garanties perquè, per primer cop, és una prestació sanitària que és a la cartera de serveis del Sistema Nacional de Salut i per tant, que contribueix a facilitar l'equitat d'accés del conjunt de ciutadanes.

Sabem que a l'any 2012 a Balears es varen produir 3.065 interrupcions d'embarassos, 506 manco que a l'any 2011 i sabem que a l'any 2013 els hospitals públics n'han fet 1.669, més del 90% són amb la nova indicació farmacològica, i a les clíniques privades, fins al novembre, quasi 1.300, on més del 90%, 1.100 dones han hagut de pagar la seva interrupció de l'embaràs. Des que governa el PP, Sr. Sansaloni, el nombre de dones que paguen el seu avortament s'ha triplicat.

L'important és respondre determinades preguntes, és necessari aquesta reforma legislativa? No. Hi ha una demanda social per a aquesta reforma? No, tot el contrari, ni les dones ni els professionals sanitaris ho demanen, és el Govern del Partit Popular, de Rajoy i de Bauzá, el PP que correspon a la imatge més reaccionària i retrògrada del Partit Popular que vol amb aquesta reforma legislativa introduir una llei confessional i supeditada a tercers i a permisos.

Una norma que, si s'aprova, representa un extraordinari retrocés normatiu, social i ideològic, perquè vol suprimir el dret a decidir responsable i conscient de la dona davant la seva maternitat. Volen eliminar i reduir seguretat jurídica, seguretat clínica i volen llevar aquesta garantia de l'accés a aquesta prestació, volen convertir en il·legals més del 90% d'avortaments. Aquest avantprojecte suprimeix el dret de les dones a interrompre el seu embaràs dins les primeres 14 setmanes.

Vostè sap, Sr. Conseller, que la major part de sol·licituds d'avortament són decisions lliures de dones competents. Vostè sap que l'única protecció del no nascut són les polítiques efectives de salut sexual i el suport real a la maternitat. Vostè sap que la supressió de la possibilitat d'interrupció no disminueix la freqüència d'aquests avortaments, però sí que empitjora les condicions en què es realitza i vostè sap que les restriccions legislatives incrementen desigualtats, augmenten la discriminació i perjudiquen les dones més desfavorides. L'única manera de reduir taxes d'interrupció voluntària d'embaràs passa per implementar polítiques efectives d'educació sexual.

Senyors del Partit Popular, aquesta norma que vostès volen dur endavant suposa un retrocés important i un incompliment d'acords i compromisos internacionals en matèria de drets sexuals i reproductius, cap país no ha legislat cap enrere.

Aquesta proposta seva té un gran rebuig social, ho saben, més del 80% dels ciutadans espanyols no la consideren necessària, el 71% dels votants del Partit Popular no vol tocar la llei actual i el 85% de la població espanyola la rebutja obertament, és més, el 86% d'espanyols opina que la dona ha d'elegir lliurement.

Vostè, Sr. Sansaloni, volia escoltar els professionals, ja han parlat: el 70% dels ginecòlegs dels hospitals públics de les Balears demanen la retirada d'aquesta llei; ho demanen també 50.000 metges de família; ho demana també l'Organització Mèdica Col·legial la qual aglutina més de 200.000 metges i metgesses del nostre país. Fins i tot ho diuen membres del seu partit, ho ha dit aquí la Sra. Llinàs, directora de l'Institut Balear de la Dona; ho ha dit el president d'Extremadura, el president de Galícia, molta gent, polítics, la societat i entitats professionals.

La societat espanyola dóna mostres d'una gran maduresa i el que vol és que cadascú exerceixi el seu drets i vostès el que volen és decidir sobre la maternitat de les dones, ningú no pot obligar a ser mare i ningú no pot obligar a avortar.

La societat espanyola ha de decidir si és a favor o no d'una realitat sanitària, jurídica i social en aquests països del nostre entorn...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Vicenç, per favor.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...de respecte a decidir de les dones.

Nosaltres demanam a aquesta part de dreta extrema del Partit Popular que escolti la majoria de ciutadans i ciutadanes, deixin de perseguir les dones, retirin aquest avantprojecte de reforma, i ningú no obliga ningú a avortar, deixin que les dones decideixin sobre la seva maternitat. Però sobretot, Sr. Conseller, què pensa informar vostè i la Conselleria de Salut al ministeri sobre aquest avantprojecte de llei? Vol respectar el dret a decidir de la dona sobre la maternitat o vol informar i opinar en un altre sentit?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicenç. Per part del Govern té la paraula el conseller de Sanitat Sr. Martí Sansaloni.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sr. Vicepresident, gràcies, Sr. Diputat. Comparesc avui en aquesta interpel·lació per donar resposta a una iniciativa legislativa que va presentar el seu grup dia 3 del 4 del 2013, titulada *política general en matèria de salut sexual i reproductiva*.

Dia 31 de gener de l'any 2014, el Partit Socialista Obrer Espanyol demanà davant el nou període de sessions la declaració d'urgència per tal que es mantingués aquesta iniciativa legislativa.

En primer lloc, vull retre comptes d'aquelles passes que s'han fet durant aquesta legislatura i aprofitaré aquesta interpel·lació per tal que les compartim tots i siguem conscients d'aquesta feina que s'ha fet des de la conselleria. En primer lloc, vull referir-me a la presentació de l'Estratègia de salut sexual i reproductiva a les Illes Balears que anava vinculada des de l'any 2011 a l'any 2016, amb uns objectius clars, per destacar-ne alguns per sobre d'altres n'hi destacaré dos: garantir els drets sexuals i reproductius d'homes i dones de la nostra comunitat autònoma i, en segon lloc, millorar la qualitat de l'atenció i donar una resposta integral. Em sap greu que el portaveu del Partit Socialista no s'hagi referit a aquesta iniciativa, de la qual poden emanar les següents línies d'actuació que ara els esmentaré.

En primer lloc, vàrem fer una anàlisi de la situació del que ens vàrem trobar. En segon lloc, vàrem garantir la formació de professionals; vàrem promoure la salut sexual, principalment incidint en la prevenció de VIH, intentant donar resposta mitjançant la Consulta Jove a totes aquestes preguntes que pugui haver-hi, vinculades sempre a les consultes d'atenció primària que es desplaçaven als centres. Potenciam també la vacunació del virus del papiloma humà. En quart lloc, incrementam la informació via educació i assessorament sobre sexualitat dirigit a escolars; vostè sap que mantenim la plataforma *on line* que ja vostè tenia la legislatura passada. I donam també suport a iniciatives municipals que ens han presentat.

Hem intentat donar una atenció sanitària de qualitat incrementant la formació de professionals i donant la mateixa accessibilitat que vostè donava a l'anticoncepció d'urgència, exactament igual que quan vostè era conseller. Com dic, hem potenciat les consultes d'atenció primària, tenim la consulta a l'ambulatori del Carme per a diagnòstic, tractament i prevenció de les infeccions de transmissió sexual. Tenim també els diferents hospitals de la xarxa pública que han activat protocols per tal de donar resposta i també, com deia, hem potenciat la formació en col·laboració amb el patronat científic i amb el Col·legi de Metges i una societat científica, que bé vostè coneix, que va tenir una gran acceptació, va ser un curs de quaranta hores per tal que tota aquella gent que tenia inquietuds pogués ser formada. També es va fer la primera jornada de salut sexual i reproductiva quan jo encara no era conseller i era director general, però de la qual vull destacar una alta participació.

Tot això vostè, Sr. Thomàs, hi passa per damunt i ho obvia.

Quant a salut reproductiva, seguim les recomanacions de la Societat Espanyola de Ginecologia i Obstetrícia i de la Societat Espanyola de Fertilitat basant-nos en les consultes d'atenció primària, en la consulta preconcepcional, el protocol Segó 2010, la prevenció primària dels factors de riscos d'aquelles dones que manifesten la voluntat de quedar embarassades com puguin ser tabaquisme, alcohol, obesitat, baix pes, i la prevenció de malalties de transmissió sexual. Hem intentat incentivar tot un conjunt d'iniciatives que puguin arribar a la societat. De tot això vostè, Sr. Thomàs, ni mu.

L'atenció al part, hem intentat potenciar en els nostres hospitals públics la humanització i la vinculació afectiva entre la mare i el nadó que tot just acaba de néixer.

La reflexió que em ve després d'enumerar totes aquestes iniciatives -que sembla que ni escolta-, he dit que aquesta iniciativa s'ha mantingut en dos períodes parlamentaris. La urgència en aquest moment vostè l'ha justificada. Què és el que ha canviat? Vostè ho ha contestat, la competència de la comunitat autònoma sap fins on arriba. Sí que és vera que no he escoltat cap proposta ni res en positiu.

Sr. Thomàs, el seu estil incendiari, negatiu, gens constructiu i sense cap aportació ja el coneixem.

(Remor de veus)

De fet, s'ha centrat més del 70% del seu discurs exclusivament en un avantprojecte de llei que encara no té la seva redacció definitiva i vincular-se exclusivament en el que pugui ser considerat com el fracàs d'una mala política de salut sexual i reproductiva, com és l'avortament.

La Llei 2/2010, de salut sexual i reproductiva i d'interrupció voluntària de l'embaràs, de 3 de març, amb els dos desenvolupaments posteriors, el Reial Decret 825/2010, de 25 de juny, que desenvolupa parcialment aquest text de 3 de març, i el Reial Decret 831/2010, de 25 de juny, de garantia de qualitat assistencial de la interrupció voluntària de l'embaràs, ambdós reials decrets de 25 de juny, vostè supòs que no els posarà en entredit quant al seu compliment.

Pel que fa a la llei de 3 de març, com li dic, la seva mentalitat exclusivament de fracàs em du a pensar que no és conscient de la dimensió de tot l'articulat d'aquesta llei. Per què ho dic? Perquè en el seu capítol 1, les polítiques públiques per a la salut sexual i reproductiva, el compliment integralment. El seu capítol 2, de mesures d'àmbit sanitari d'atenció a la salut sexual i reproductiva; de qualitat assistencial; d'accés a planificació i reproducció; de provisió de serveis de qualitat per atendre dones i parelles durant l'embaràs, part i postpart; l'atenció perinatal a la família; la formació dels professionals en salut, als quals ja m'he referit, això representen els vuit primers articles, els compliment.

Quant al capítol 3, de mesures dins l'àmbit educatiu de prevenció d'infeccions de transmissió sexual, ja hi he fet referència també, com deia; la prevenció d'embarassos no desitjats i activitats formatives, com li deia, el portal web, això suma deu dels primers articles que, com li dic, faig referència a tots i cada un d'ells i que, per tant, també li vull manifestar que seguim compliment.

Quant al capítol 4, d'elaboració d'estratègies de salut sexual i reproductiva en la nostra comunitat autònoma, ja m'he referit a l'Estratègia de l'any 2011 a l'any 2016. Aquest fa referència a l'article 11, per tant, també li puc manifestar el seu compliment.

A partir de l'article 12 i fins el 18, fa referència a la interrupció voluntària de l'embaràs. I vostè recordarà que a la passada sessió plenària ja li vaig manifestar la postura i la resposta a aquesta qüestió.

Vostè diu que no era necessària la modificació d'aquesta norma, també diu que no tenia demanda social, jo li vaig contraposar que l'article 13.4 de la llei, que la Sra. Aido va defensar, va aprovar, és ferma i és d'aplicació, aquest article 13.4 que fa referència al dret de les menors sense informar els pares en algunes ocasions, per a mi justifica una modificació de la Llei de salut sexual i reproductiva i d'interrupció voluntària de l'embaràs de l'any 2010, perquè crec que és una irresponsabilitat més d'un govern socialista representat no per qui era la ministra de Sanitat sinó per la ministra d'Igualtat, text que vostè, com a exconseller de Salut, fa seu i defensa com si fos una de les bondats que no pogués ser mai modificada ni mai tocada per cap govern posterior.

Però vostè, Sr. Thomàs, i és el que més greu em sap, és que no té res a aportar a aquest parlament en tot el que fa referència a les polítiques de prevenció, a les millores en l'estratègia de salut sexual i reproductiva. Jo li vull dir que decep moltíssim per part del Govern no poder comptar amb una oposició a l'alçada de les circumstàncies que l'únic que cerca és aquest desgast.

(Remor de veus)

El meu posicionament li vaig dir, ho vaig manifestar el començament del mes de gener, ho mantenc a dia d'avui, parlem, feim ciència d'un avantprojecte que moltes veus molt més autoritzades que la meua dins el Partit Popular han dit que s'apostarà pel diàleg, es mantindrà diàleg amb diferents col·lectius. Jo vaig manifestar, personalment, la possibilitat de parlar amb col·lectius, amb societats professionals i amb associacions d'afectats que des de l'any 85 ençà i des de inclús abans poden aportar vivències personals, i que s'ha d'esperar a la redacció definitiva per tal de parlar amb aquesta autoritat moral que vostè fa. Però li dic que em sap molt de greu comptar amb una oposició que no és capaç de fer cap proposta i que l'únic que fa és la política del no.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

En torn de rèplica té la paraula el representant del Grup Socialista, el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. Conseller, la proposta és molt simple, retirin l'avantprojecte de llei. És aquest, ni més ni manco...

(Alguns aplaudiments)

...jo les valoracions personals i subjectives me les qued per a jo.

Parla vostè d'estratègia de salut sexual i reproductiva, ens podria dir com ha augmentat el pressupost en prevenció del VIH des que vostè és conseller o des que vostès governen? Ens podria dir com ha augmentat el pressupost en planificació familiar o en anticonceptius? Perquè jo el que sé és que ha retirat el finançament públic del 60% d'anticonceptius que preniem les nostres dones a la nostra comunitat autònoma o que ha restringit les dones que poden fer un tractament de fertilitat.

Per una banda, crítica i per una altra banda reconeix que qualche cosa varem fer nosaltres. Ha citat els CAID, per exemple. Idò bé, també jo li podria recordar que varen eliminar els PAS, els Punts d'Informació als Joves, o el que han fet per incentivar la Consulta Jove. Podríem dir moltes coses, moltes coses, però és veritat o no que la llei de 2010 ens homologa amb Europa, que allà la dona té dret a decidir, que dóna garantia sanitària a la dona a la prestació o que dóna garantia jurídica, o no se'n recorda per què es va fer aquesta modificació? Què passava amb les clíniques privades? Què feia la Guàrdia Civil? No se'n recorda? D'això se n'hauria de recordar, perquè, entre altres coses, per primera cop entra en prestació sanitària i en cartera de serveis.

On sí hi ha diferència és que quan nosaltres governàvem les dones no pagaven les seves interrupcions voluntàries d'embaràs. I des que vostè governa s'han triplicat el nombre de dones que ho paguen. I vostè ho sap que l'any passat més d'una tercera part de les dones varen haver de pagar el seu avortament.

Per tant, la discussió és aquí. Si vostè no està d'acord amb la redacció de les menors de 16 anys, jo li podria recordar el que diuen 200.000 metges, la declaració institucional de l'Organització Mèdica Col·legial, que ho contempla. A més, per què vostès volen l'edat penal de les nines baixar-la als catorze anys? Si poden ser jutjades com una persona adulta amb 14 anys, poden anar a la presó, però amb 16 anys no poden decidir sobre la seva maternitat. Això és el que vostès diuen.

Jo l'interpel·li i li dic, per què redueixen vostès el finançament d'anticonceptius per via oral? Per què modifiquen i redueixen les possibilitats de tractaments de fertilitat? Per què no fan oferta formativa àmplia al món educatiu i sanitari? Per què no desenvolupen polítiques actives de planificació familiar? Per què volen modificar una norma que dóna garanties, dóna seguretat clínica, dóna seguretat jurídica a dones i a professionals? Per què volen obligar a parir a les dones? Per què no respecten el dret de la dona a decidir sobre la seva maternitat? Què pensa fer perquè les dones de la nostra comunitat deixin de pagar el seu avortament? Una realitat gràcies a la seva gestió. Per què ens volen situar fora d'Europa amb aquest tipus de normes? I, per què no escolten els professionals sanitaris que han estat molt clars? Li diuen que no volen decidir sobre una decisió que correspon a les dones, que les dones no són malaltes mentals, li diuen per activa i per passiva. I, per què no vol escoltar a aquesta immensa majoria de la societat espanyola, la majoria de dones d'aquest país i la majoria de votants del Partit Popular?

A més, vostè és aquí en condició de conseller de Salut, i jo supòs que vostè hi participa perquè li correspon participar en aquest debat, vostè no es pot inhibir, no es pot inhibir perquè la Conselleria de Salut ha d'informar el ministeri de quina és la seva opinió respecte d'aquest avantprojecte de llei. I el conjunt de la societat té dret a saber què opina vostè i ja van repetides ocasions que no parla i no contesta, s'amaga, calla. Hi ha qui interpreta *que quién calla, otorga*. Per tant, hi ha gent que pensa que vostè està a favor que les dones tenen el dret a decidir sobre la seva maternitat i que està a favor d'una llei de terminis.

Per tant, jo li demano, què pensa informar la seva conselleria sobre aquest avantprojecte de llei? I especialment si vostè, està a favor...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... del dret a decidir de les dones sobre la seva maternitat?

Són preguntes molt simples, molt clares i que vostè en repetides ocasions calla i no contesta. Ara té una nova oportunitat. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicenç. En torn de contrarèplica, per tancar la qüestió, té la paraula el conseller Martí Sansaloni.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Thomàs, està claríssim, cap proposta, cap iniciativa, cap idea, cap solució.

(Remor de veus)

El que ha dit en la primera frase de la seva segona intervenció...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

... ha estat, "és molt simple, retirin la proposta", què vol dir això? Que només vostès són capaços de fer les coses bé i els altres no poden prendre cap iniciativa legislativa, la qual cosa demostra la seva exclusió...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

... respecte de la voluntat de confrontar idees, no, això és dels altres, ho retiram totalment. No crec que sigui una postura responsable per part de qui ha gestionat la sanitat durant quatre anys en aquesta comunitat autònoma, però la veritat és que aquesta és la reflexió, retirin, no va bé, no entren a dialogar específicament, sinó no a tot, com vénen fent com a oposició aquí al Govern de les Illes Balears. És molt poc responsable i té molt poc a dir com a alternativa al Govern.

(Remor de veus)

En segon lloc, fa referència vostè al concepte pressupost, diu, "quin pressupost destina?" Jo li faré la pregunta justament a la inversa, com que mantenim tots els programes vostè no ha pogut sortir aquí dient aquest s'ha deixat de prestar. Per tant, Sr. Thomàs, vostè el que fa és no reconèixer la tasca que duen a terme els que actualment gestionam els recursos públics, que són limitats, ho sabem, cosa que vostè pareix que no va tenir esment.

Per tant, no pot pujar a aquesta tribuna a dir quins projectes, quins programes s'han eliminat. La qual cosa dóna un reflex de quina és la situació.

Quant als anticonceptius als quals vostè fa referència, l'eliminació d'anticonceptius no ha estat del cent per cent, o sigui no s'han deixat de finançar la totalitat dels anticonceptius. Què ha passat, què ha passat? Que és vera que des del ministeri s'ha intentat ajustar el cost de molts dels anticonceptius i aquells que la indústria no ha volgut acceptar el cost que el ministeri els ha imposat han sortit del finançament públic, però també és vera que hi ha hagut estudis per diferents agències d'avaluació de medicaments que han posat en dubte determinats possibles efectes secundaris i combinacions de principis actius, actualment en avalució, per exemple, com l'Agència Europea.

(Remor de veus)

No han volgut, com dic, algunes...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

... segons quins laboratoris no han volgut ajustar el cost...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Sr. Diputat, prec silenci.

(Remor de veus i se sent una veu de fons que diu: "calla")

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Sr. Thomàs, el ministeri el que ha fet ha estat asseure's amb els diferents laboratoris per intentar ajustar el cost d'aquest fàrmacs que abans es finançaven, s'ha intentat deixar coberta l'anticoncepció quant al finançament públic, com li dic, no s'ha eliminat el cent per cent de l'anticoncepció quant a la seguretat social. El que sí s'ha fet és fer l'avaluació cost/eficiència negatiu.

Per tant, Sr. Thomàs, també puc fer referència a la seva dualitat de personalitat, o sigui, vostè quan és a l'oposició i defensa que la gestió ha de ser cent per cent pública i que la privatització no es contempla sota cap criteri, li vull recordar la concertació que vostè tenia amb les interrupcions voluntàries d'embaràs: eren les empreses privades que facturaven al Servei de Salut, contra pressupost públic del Servei de Salut que practicaven les interrupcions voluntàries d'embaràs.

Què ha fet el Govern del Partit Popular? Ha creat un circuit, per tal que les dones que vulguin acudir a una interrupció voluntària d'embaràs, mentre és vigent encara la llei de l'any 2010, que la Sra. Bibiana Aído va aprovar, supòs que amb el seu beneplàcit, incloent que les menors a l'article 13.4, que jo li he dit que justifica aquesta modificació i que vostè tampoc no hi vol entrar, perquè els pares com a mínim hagin de ser informats que una menor vol interrompre voluntàriament el seu embaràs...

(Remor de veus)

..., nosaltres el que hem fet ha estat internalitzar les interrupcions voluntàries de l'embaràs, internalitzar-les dins la prestació sanitària pública, i crear un circuit que vostè no va ser capaç de crear, apel·lant a l'objecció de consciència. La seva gestió està clara quan governa i la nostra també.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 3469/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de prospeccions petrolíferes, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1296/14.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 1728/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de prospeccions petrolíferes, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1296/14. Per part del Grup Socialista té la paraula el diputat Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Voldria que quedés clar que en aquesta moció presentada pel Grup Socialista, té 6 punts de proposta d'acord, és el resultat posterior al debat de la interpel·lació d'ara fa dues setmanes, i m'agradaria deixar clar que, al marge de les maneres d'entendre les coses i d'actuar en aquest parlament per part d'uns i dels altres, amb aquest costum que tenim tots potser de mirar una mica enrera, no és la intenció d'aquest diputat, ni del nostre grup en aquest moment de fer això, de mirar endarrera, sinó que volem mirar endavant i intentar arribar a aquell objectiu que la societat d'aquestes illes reclama dels responsables polítics d'aquesta comunitat autònoma.

Per això, entenem que les propostes que feim no són de retreure absolutament res, sinó que el que feim són propostes clares, factibles, que poden ser una realitat ràpidament la majoria d'elles i que tan sols pretenen, com dic, cercar opcions reals a la resolució d'un greu problema com és l'amenaça de les prospeccions.

Crec que va ser la setmana passada que una portaveu del Grup Parlamentari Popular, va fer referència a aquestes prospeccions i va dir que el PP va més enllà d'eslògans i que parlar només no serveix de res. Com he dit, aquest és l'objectiu que persegueix la nostra moció. I entraré directament als punts del contingut d'aquesta moció, perquè, si no, no tindrè temps i crec que és important que parlem de coses clares i positives, i d'això es tracta. Vull recordar també que a partir de la nostra proposta, s'han presentat esmenes dels dos grups, tant del Grup Parlamentari Popular com del Grup Parlamentari MÉS, i que han estat objecte de negociació per part dels tres grups, per intentar arribar a un punt d'enteniment. Hem arribat a un acord amb la majoria dels punts i en alguns d'ells mantenim unes

certes discrepàncies que jo en qualsevol cas encara intentaré amb la meua intervenció si hi ha alguna possibilitat de què ens posem d'acord.

En primer lloc volem deixar molt clar que seguim rebutjant aquestes prospeccions, seguim rebutjant-les i seguim mantenint la necessitat que no segueixin endavant. I a partir d'aquí, acceptarem també una part d'una esmena que proposava el Partit Popular, per incorporar al text d'aquest punt 1, la necessitat de fer referència als informes mediambientals emesos per la Comissió Balear de Medi Ambient, i nosaltres hem proposat també que s'incorporin no només aquests, sinó aquells milers d'al·legacions, tant d'organitzacions ecologistes, com de la societat balear en general. Per tant, aquest punt quedaria així tancat.

En el segon punt pretenem deixar també clar un punt de debat polèmic que és el tema de les accions judicials. Jo crec que hem comès tots errors en aquest aspecte, quan dic tots, dic tots i no vull entrar-hi, perquè he dit que no vull obrir un nou debat mirant endarrera, per tant, el que també hem negociat i transaccionat és que de la proposta que feim nosaltres, suprimiríem la darrera frase, la darrera línia, que diu "en un termini de tres mesos", i la substituiríem per la frase següent, que seria "en el termini legal establert, a partir del primer acte administratiu del ministeri, que no suposi la immediata paralització del projecte que es pretén executar en el Golf de València". I així, d'aquesta manera crec que també hi ha acord per part de tots els grups.

El punt tres, proposam nosaltres que, amb un cert sentiment de coherència i després que per part del Govern, el propi conseller de Medi Ambient, acompanyat dels presidents dels consells, va ser a Brussel·les a una entrevista que va tenir amb el comissari europeu de Medi Ambient, doncs, aprofitant el resultat d'aquesta entrevista i com que per part del comissari es va reclamar que Brussel·les pogués tenir una actuació més efectiva sobre aquest problema, el que necessitava era que les denúncies que es feren verbalment, es formulessin per escrit i d'una manera formal per part de les institucions. Nosaltres és el que demanam i per això deim que "s'ha de denunciar formalment davant la Unió Europea la irregularitat que suposa l'admissió de la fragmentació de l'informe d'impacte ambiental en el seu moment." Aquí en principi no hi ha acord, jo crec que no és un punt tan greu, qui pren les decisions és el Govern de Madrid, va decidir acceptar la fragmentació, igual que va decidir altres coses en altres moments i el que demana el comissari és que això es denunciï formalment i per escrit, i és el que demanam nosaltres que es faci.

En el punt quatre, també ens volem fer ressò d'una reclamació que per part del Grup Parlamentari Popular se'ns ha fet arribar en més d'una ocasió i és la necessitat d'anar tots junts en contra d'aquestes prospeccions i d'anar-hi en totes i cada una de les propostes o possibilitats que es puguin exercir per intentar aturar aquestes prospeccions. I una d'elles és que..., i ja s'ha fet l'oferta per part del nostre grup parlamentari en més d'una ocasió, és que anem tots junts a reclamar del Govern de Madrid la necessitat d'aturar immediatament aquestes prospeccions. Aquesta proposta, la qual entenem que és molt necessària, en principi tampoc no hi ha acord en aquest punt, però des del nostre punt de vista és necessària, no tan sols per les declaracions que ja coneixíem del ministre Soria, que són absolutament favorables que continuï el projecte de prospecció i, a més, resa el ministre, perquè al final s'hi trobi petroli o gas. I si a això hi sumam les recents declaracions del president del Govern d'Espanya, del Sr. Rajoy, en què també d'alguna manera s'ha mostrat favorable a aquestes prospeccions, entenem que és més urgent que mai que allò que tenim més a prop, que és Madrid, que és el Govern que més pot fer, que reclamem d'aquest Govern i ho facem tots junts.

I en l'intent de negociació també d'aquest punt, hem ofert als grups parlamentaris no tan sols que hi vagin en representació de tots els grups polítics d'aquest Parlament i del Govern, sinó que sigui de la resta d'institucions d'aquestes illes i també representació d'aquelles àrees econòmiques i socials que també tenen alguna cosa a dir en aquest aspecte. Repetesc que aquí en aquest punt tampoc no hi ha acord.

En el següent punt parlam de la necessitat de reclamar del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient l'avaluació d'impacte ambiental el més urgent possible, perquè segurament, a dia d'avui, és la possibilitat més clara i immediata que es puguin aturar aquestes prospeccions i que, a més, el cost d'aquesta decisió econòmicament sigui nul·la, no hi hagi repercussió econòmica d'aquest fet. Per això reclamam i oferim, i aquí també hi ha acord, que s'emeti aquesta avaluació i que es tinguin en compte, entre d'altres, els informes de la Comissió Balear de Medi Ambient, s'ha incorporat al text de la proposta i amb això aquest punt quedaria acordat.

(Remor de veus)

I finalment el darrer punt, el punt sis, és quasi quasi de tràmit, que se sol fer, és retre compte a aquelles institucions que tenen capacitat de decisió sobre aquesta qüestió i sobre aquest problema, i en aquest cas nosaltres proposàvem als dos ministeris del Govern d'Espanya, el Ministeri d'Indústria i Turisme i el Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient, que es doni trasllat dels acords que es puguin prendre en aquesta ocasió, i se'ns ha presentat també esmena per part del Grup MÉS, que també es traslladi l'acord a la Unió Europea. I crec que també hi estam tots d'acord.

Per tant, assenyalar que d'aquesta manera quedarien incorporades, amb transaccions, la major part de les esmenes del Grup Popular. Acceptaríem, de les 4 esmenes presentades pel Grup Més, 3 i dic 3 perquè a la quarta, com que amb el text que ja hem consensuat en el punt 2 queda incorporada una de les esmenes del Grup MÉS, doncs suposam que no tendria raó de ser. D'aquesta manera crec que es podria aconseguir un consens ample sobre la recerca de solucions a aquest greu problema. Jo

crec que això és el fonamental i el que hem de tenir en compte, hem d'intentar anar tots junts, hem d'intentar cercar una solució. Repetesc, no és intenció d'aquest grup mirar enrera, i crec que el que hem de fer tots és intentar mirar endavant i intentar veure com solucionam aquest fet.

Em sembla que és un ample acord, simplement hi ha dos punts de discrepància, i demanaria al Grup Parlamentari Popular, que és qui discrepa d'aquests dos punts, que es repensés l'oposició formal i que tenguí en compte que simplement el que demanam és que es faciliti la feina de la Unió Europea a l'hora d'oposar-se a aquestes prospeccions i que, per un altre costat, permetem que tots conjuntament, tots, la societat d'aquestes illes i els grups parlamentaris aquí presents, tinguem l'oportunitat juntament amb el Govern i les institucions d'aquestes illes, reclamem al Sr. Rajoy que les seves declaracions no són oportunes, que les seves declaracions i las del Sr. Soria van en contra del que reclama la societat d'aquestes illes i que el que volem no és que es continuï cercant, no és que es trobi petroli a les nostres illes, el que volem és que les coses quedin com estan, que el nostre petroli, que la nostra principal riquesa sigui el nostre turisme i que continuarem defensant allà on faci falta aquesta...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

... actitud i aquesta proposta.

Res més. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS, per defensar les esmenes RGE núm. 2127, 2128, 2129 i 2130/14. Té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia diputades, diputats. Per ser un tema prioritari, hi ha pocs representants del Govern avui presents en aquest debat. Però bé, hi ha el conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, etcètera, bé està.

Vull recordar el perquè del rebuig del Grup Parlamentari MÉS a les prospeccions: primer, perquè són un atemptat mediambiental de primer ordre, de tot ordre, no diguem si a més es duen endavant les prospeccions i s'arriba a la fase d'extracció i d'explotació, també ho són a la fase inicial en la qual són ara, la de sondeigs que es plantegen amb aquestes autoritzacions. Que, a més, posen en perill l'economia, com s'ha dit ja des d'aquesta tribuna, com va dir el president quan va dir que el nostre petroli és el turisme i que fins i tot tan sols el fet de què se'n parli devalua la marca turística balear.

M'agradaria insistir de totes maneres en els arguments mediambientals, els quals crec que han estat molt poc tenguets en compte, almanco d'una manera coherent les darreres setmanes i mesos de què parlem d'aquesta qüestió de tanta transcendència, d'aquest gran absurd que implica avui en dia apostar per les prospeccions en general a Balears i arreu. Primer, pels riscos els quals, a més, estan constatatats empíricament, vull dir tant de les prospeccions com de l'exploració petrolífera en si dels oceans, tenim la tragèdia del Golf de Mèxic fa molt poc temps per exemple, allò del Prestige, que va ser un petrolier que es va enfonsar, el Don Pedro, que només amb una fuga de fuel el que va provocar a Eivissa. Hi ha la contribució a més d'aquesta aposta pel petroli al canvi climàtic, una cosa que faria que doblement que tots i totes haguéssim d'estar en contra de les prospeccions, perquè les Illes som especialment vulnerables al canvi climàtic. Els ecosistemes insulars, basta veure ara per exemple aquests temporals que hi ha pel nord d'Espanya com afecta tot això les infraestructures; el desgel de Groelàndia històric a l'estiu de l'any passat, són coses que ens haurien de..., quasi per una qüestió de supervivència, ni tan sols haver-nos de plantejar explotar o extreure petroli de la mar. I perquè, a més, econòmicament, tecnològicament, per a qui s'estimi més els arguments econòmics, tecnològicament avui en dia ja és més barat apostar per les energies netes, per les energies renovables que pel petroli.

I bé, sé que segurament aquests arguments importen poc a molts dels que també diuen estar en contra de les prospeccions i que, més enllà de la historiografia i de les interpretacions sobre les prospeccions que ens preocupen a tots i a totes, que són les que són al voltant de les Illes Balears, apostar per l'extracció de petroli i els combustibles fòssils de tot tipus en ple segle XXI, no té res a veure ni amb la modernitat, ni amb la prosperitat, com va defensar fa molts pocs dies el Sr. Rajoy des de la tribuna del Congrés, i sí que té molt a veure amb el passat i amb l'aposta per un model energètic que pivota entorn d'interessos molt concrets que alimenten l'oligopoli energètic que d'alguna manera domina la política energètica a Espanya i malauradament cada vegada més també a nivell de la Unió Europea.

Dit això, en tot cas no podem obviar que, malgrat les diferents concepcions que segurament manejam sobre la qüestió energètica, i l'aposta o no pel petroli, mai un tema com aquest havia aixecat tanta unanimitat en el conjunt de la societat de les Illes Balears, independentment dels colors polítics. Altra cosa és que de vegades els fets no acompanyin. Compartim per tant des del Grup Parlamentari MÉS respecte aquesta moció del Grup Socialista el sentit general de rebuig a les prospeccions i concretament la idea, transversal a totes i cada una de les propostes que fa, d'aturar-les per tots els mitjans a l'abast de l'administració o de les administracions, per fer servir tots els recursos, tots els mitjans, fins i tot els judicials, per fer possible aturar aquestes prospeccions, aquest absurd.

No obstant, però, des del Grup MÉS hem volgut millorar i afinar la redacció amb tres o quatre esmenes, una és molt senzilla, simplement de donar trasllat d'aquests acords a la Comissió Europea, la qual d'alguna manera també està involucrada i instada a una de les nostres propostes. La primera esmena fa referència a Cairn Energy, que és el projecte de prospecció com vostès saben entre el Golf de València i les costes d'Eivissa, del que més se n'ha parlat, del que tots i totes, segurament la majoria dels que som aquí, i milers de ciutadans i ciutadanes hi han al·legat, nosaltres pensam que ni tan sols faria falta arribar a què el Ministeri de Medi Ambient hagi de fer l'avaluació d'impacte ambiental, perquè quan et trobes una empresa, com ha denunciat l'Ajuntament de Sant Antoni les esmenes del qual vam incorporar, com sortia ahir a alguns mitjans de comunicació, que intenta clarament enganyar l'administració, en aquest cas el Ministeri d'Indústria i Turisme, en la seva fase inicial, doncs l'administració té mitjans, mitjançant el procediment, per aturar això. Que, a més, la proposta socialista i l'acord a què hem arribat diu tirem endavant fins i tot amb accions judicials, en coherència amb la proposició que ja es va aprovar fa un parell d'anys aquí de manera unànime. Fantàstic, segurament aquesta esmena nostra la podem retirar. Però nosaltres pensam que fins i tot sense haver de recórrer a la via judicial, aquest projecte en concret de Cairn Energy es podria aturar per part del Ministeri d'Indústria i Turisme, sense haver d'arribar al tràmit ambiental d'aquest altre ministeri.

Segona proposta, una moratòria. Pensam que, en coherència amb el que tots i totes se suposa que defensam, una moratòria sobre prospeccions, perquè en el Grup Parlamentari MÉS, els ho he dit abans i els ho reiter, ens preocupa que s'aposti per les prospeccions en ple segle XXI aquí i arreu. I els mateixos motius que tots i totes hem fet servir i se suposa que compartim amb les al·legacions que hem presentat per aturar el projecte de Cairn Energy són perfectament aplicables i valen per rebutjar les prospeccions allà on es produeixin, nosaltres ens hem limitat a dir a territori o a aigües del Regne d'Espanya, però pràcticament, vull dir, què passaria si en lloc de ser aquí són a les costes de Còrsega i Sardenya, ja ens és igual, perquè jo crec que tenim també un nivell de risc alt.

I dic això també perquè aquest divendres passat vàrem tenir la compareixença a la Comissió d'Assumptes Europeus del delegat, aquí el Sr. Mercadal ho pot ratificar, que he vist que encara no havia sortit el *Diari de Sessions*, i li vaig demanar que com així la Comissió Europea té com a una de les seves prioritats i una nova iniciativa per al 2014 com és un marc per a l'extracció segura d'hidrocarburs no convencionals, és a dir, de prospeccions? I que, com així no s'apostava per un altre model energètic.

Ah, i vaig quedar doblement preocupat quan la resposta del delegat de la comissió, qui va venir a comparèixer en aquest parlament, va ser que, bé -em sonava prou a allò de Soria, amb les ficades de pota que fa sobre aquest tema-, però que bé, que Espanya per ser competitiva no podia dependre tant d'importar petroli i que havia de cercar petroli pel seu compte i que Europa emparava això. Per tant, Europa per a segons quines coses, per exemple, el compliment de la Directiva europea d'hàbitats o la

d'aus silvestres, pot ser aliada, però la comissió europea en concret no sé fins a quin punt ho pot ser. I sobretot quan parlen d'això d'extracció segura em passa com allò de Lakoff, quan vàrem tenir el debat sobre el deute, que tot d'una, quan veus la paraula segura et fa pensar a veure si hi ha més inseguretats que no seguretats en aquesta qüestió. Per tant, fa falta instar també la comissió europea, revisar aquesta prioritat per al 2014, que no pot ser una prioritat perquè si no al final ens acabarà afectant també a les Illes Balears.

I finalment, perquè a més darrera té Spectrum, hi ha molta gent que vol especular, fins i tot hi ha productes financers creats, i això també és a la base de la crisi, creats en base a l'especulació que pot ser aquella empresa trobi o no trobi petroli i les seves accions pugen a borsa, hi ha gent que espera promoure projectes d'aquests aquí, envoltant les Illes Balears i més enllà.

La tercera qüestió, que no torni passar això que va passar la setmana passada i és instar els diputats i diputades, senadors i senadores electes a les Corts Generals per la circumscripció de les Illes Balears que presentin iniciatives, que d'alguna manera traslladin els acords unànims d'aquest parlament, segurament hauríem d'haver inclòs els senadors i senadores autonòmics, perquè si no serveixen per a això ja no sé perquè han de servir, perquè no torni passar això de la setmana passada en el Congrés, perquè els diré exactament de què es va votar en contra: *“Abandonar el apoyo y resolver en sentido negativo los expedientes de autorización para llevar a cabo las prospecciones petrolíferas en el mar Mediterráneo y la búsqueda de gas e hidrocarburos mediante la técnica de fracking o fractura hidráulica en Castelló al tiempo que se realizan las acciones necesarias para abordar el desmantelamiento de la plataforma Castor.”* Em diran, bé, però això del fracking no..., però també hi ha una declaració que Balears lliure de fracking, en la qual jo em vaig abstenir, perquè em varen dir que al fracking marítim, que són les prospeccions no, i això fa només tres o quatre mesos. Per tant, això pensam que no es pot tornar repetir, que la gent electe, sigui del partit que sigui, a les Corts Espanyoles, i més encara si són senadors i senadores autonòmics, es deuen a la seva terra, per damunt de la seva disciplina de partit.

Per tant, acab dient sí per part del Grup Parlamentari MÉS a aquesta moció. No a les prospeccions. Tant sort que hi ha hagi seny suficient de posar-nos d'acord. I no al petroli, perquè apostar per a això és apostar pel passat i tirar-nos terra a damunt o *chapapote*, si volen. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar les esmenes RGE núm. 2179, 2180, 2181, 2182 i 2183/14. Té la paraula el Sr. Miguel Jerez, per un temps de deu minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Tornam avui a convocar-nos en una sessió plenària, una vegada més, des que el Grup Parlamentari Popular l'any 2011 promogués la primera iniciativa parlamentària, la primera acció institucional dirigida a combatre unes autoritzacions que mai no haguessin hagut d'atorgar-se, des de llavors han estat moltes,

moltíssimes, les vegades que hem tengut ocasió de pronunciar-nos sobre una matèria que ens preocupa. Moltes vegades hem arribat a aconseguir importants acords, és cert, importants acords, i altres vegades hem mantingut certament posicions oposades, però, en qualsevol cas, sigui com sigui, la veritat és que avui tenim una nova ocasió, avui tenim una nova oportunitat per recompondre i per reestructurar una resistència institucional forta enfront dels projectes de petroli. Avui crec que és un bon dia, un bon dia per renovar, una vegada més, el nostre compromís en contra de les prospeccions, perquè la societat civil, avui és un bon dia, perquè la societat civil continuï mantenint la confiança en nosaltres, la confiança en els nostres representants i a nosaltres ens permeti continuar, és un bon dia perquè a nosaltres ens permeti continuar i ser a l'alçada de totes les exigències de la societat civil.

Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular afronta aquest debat convençut, decididament convençut de la gran oportunitat que a tots se'ns presenta, i ho feim amb la voluntat i també ho feim amb l'esperança d'aconseguir un acord de màxims que ens uneixi en l'essencial, en allò que veritablement importa, però sense oblidar i sense perdre mai la memòria de l'origen de tot, sense retrets, però mai sense perdre la memòria i l'origen de tot; perquè aquesta mirada retrospectiva, aquesta mirada endarrera ha de constituir o ha de servir per alguna cosa, almenys ha de servir per aprendre a no repetir errors del passat.

Es va aprovar un acte administratiu que ha de corregir-se, i el corregirem, si pot ser. Ja vàrem advertir de les conseqüències, vàrem exigir contundència i avui, tres anys després, Balears pateix, sense resignar-se, acceptar els riscos, les conseqüències d'una veritable amenaça. Sigui com sigui, senyors diputats, des que arrossegam les conseqüències d'aquella decisió el grup parlamentari ha estat, i això ningú no li ho pot negar, bel·ligerant, el grup parlamentari ha estat i ningú no li pot negar contundent i ha mantingut oposició i ha mantingut resistència institucional, sense oposar-se mai al fet que s'iniciassin accions judicials, ni ho va fer abans ni ho farà avui. No hem canviat de discurs ni hem canviat d'escenari, encara que hagin canviat les "governances" a la comunitat autònoma i encara que hagin canviat les "governances" en el Govern central, continuam i mantenim la coherència que manteníem abans.

I ens trobaran avui, el Partit Socialista, el Grup Parlamentari Socialista, al mateix costat, i també al seu costat, resistint-nos, resistint-nos que aquests projectes es practiquin en el fons marí i perforin aquest fons marí sense cap tipus de pietat. Avui ens trobaran revalidant un acord que instava a emprar la via judicial, convençuts que totes les accions que puguem activar són poques, però totes les que puguem activar són imprescindibles.

En aquest sentit, podran comprovar que la segona de les nostres esmenes manté pràcticament la mateixa literalitat que el contingut de l'apartat 2 de la moció que presenta el Grup Parlamentari Socialista, coincidència en allò transcendental, en allò principal, això és innegable. És necessari, hi ha necessitat de recórrer a la justícia ordinària per paralitzar prospeccions i això és susceptible de convertir-se en una necessitat immediata, en cas que s'avaluació d'impacte ambiental no ofereixi els resultats que nosaltres volem que ofereixi. Si és així, s'obrirà un nou front que atorga al Govern de les Illes Balears una motivació suficient en el marc de la llei, per instar i per promoure l'acció de la justícia; entenem que no es tracta d'una qüestió de terminis ni de temps, sinó que es tracta d'una qüestió d'oportunitat quan es donin les circumstàncies per iniciar l'acció, i que no es produirà mentre no existeixi un acte jurídic, mentre no existeixi un acte administratiu que permeti iniciar l'acció judicial i que, com dic, no pot ser altra que la concessió d'una autorització positiva.

Vostès han esmenat, o han transaccionat, millor dit, la nostra moció, creim que va en la línia de l'encert, crec que millora encara, si no més, la nostra proposta i per tant aquí ja els anunciï el nostre vot favorable al segon punt de la seva moció, la qual va precisament també en aquest sentit de recollir l'esperit que nosaltres també volíem recollir a la moció que hem presentat.

I senyores i senyors diputats, crec que és important que avui es reculli també en aquesta sala o es reconegui, almenys, en aquesta sala que som davant un moviment social institucional que no podem obviar ni volem ignorar, aquest parlament no pot rebaixar la resistència, que també mantenen les diferents institucions públiques les quals, governades per uns o pels altres, això és igual, se sumen a aquesta ofensiva. El Govern de les Illes Balears, una àmplia majoria d'ajuntaments i tots els consells insulars han aprovat declaracions per les quals reclamen la paralització de les prospeccions. El Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears, el Consell d'Eivissa i el Consell de Formentera s'han reunit, han tengut una trobada amb el comissari de Medi Ambient de la Unió Europea, trobada on es va posar de manifest els perjudicis que significaven la fragmentació d'aquest projecte susceptible, cert, de transgredir una directiva comunitària que exigeix l'avaluació d'impacte ambiental, que aquesta avaluació sigui global i no sigui, precisament, fragmentada. Allà, en aquell moment, es va fer trasllat al comissari de tota aquella documentació, de tots els informes que tenia a l'abast la Conselleria de Medi Ambient d'aquest govern els quals indicaven que precisament la fragmentació podia vulnerar qualsevol directiva. Això està en mans, precisament, d'aquesta comissió europea i és aquesta la que ha d'instar qualsevol tipus de qüestió en relació amb aquests precisos informes.

La UNESCO també ha rebut inquietuds elevades pel Consell d'Eivissa, pel Consell de Formentera i per l'Ajuntament de la ciutat d'Eivissa sobre els efectes que poguessin tenir les prospeccions en aquells elements que són declarats patrimoni de la humanitat i, en particular, les praderies de posidònia. El consell, el secretari d'estat de Medi Ambient i sots-secretari d'estat d'Indústria també han rebut precisament aquesta inquietud i han rebut aquesta preocupació per part de les institucions d'Eivissa, de Formentera i de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

I senyores i senyors diputats, això és només una mostra, això només és un botó de tota l'activitat que les institucions desenvolupen i han de continuar desenvolupant en contra de l'aprovació d'unes prospeccions petrolíferes que es pretenen desenvolupar en el nostre entorn més immediat. Per tot això, crec que avui és més necessari que mai continuar mantenint la confiança en el treball fet, però també en tot el que queda per fer; és necessari mantenir la lleialtat, la lleialtat institucional, sense apartar-nos de la posició que mantenen les nostres institucions públiques, les que ens representen a tots i les que ens defensen a tots. És important no perdre de vista que el canal a través del qual s'ha d'articular bona part d'aquesta ofensiva resideix en les institucions públiques, en les nostres institucions públiques i entenem que han de ser aquestes, precisament, les que han de continuar i canalitzar tota aquesta força i tota aquesta resistència.

Per tant, aquí el que deman, envers del punt 4 que vostès promouen, és lleialtat institucional i no la creació de qualsevol òrgan, es digui comissió o es digui qualsevol altra cosa, per impulsar accions que crec que corresponen, per pròpia legitimitat, a les institucions que ens representen a tots.

I dit això, entenem que es fa també necessari un reconeixement exprés en seu parlamentària a la societat civil, a tot el seu conjunt, reconèixer la intensitat en l'oposició, associacions de tot tipus, agents socials, patronals, sector turístic i molt especialment a totes aquelles persones que han sortit al carrer de forma pacífica i han sortit al carrer de forma democràtica perquè es respecti el nostre entorn i es respecti el nostre model de subsistència, que respecti tot allò que ens han de deixar i que hem de deixar nosaltres a les generacions que ens han de succeir.

Per tant, la nostra esmena a l'apartat 3 d'aquesta moció no pretén més que reconèixer la intensitat amb la qual s'ha implicat la societat civil, que no va defallir en l'intent, i que ens ha donat, i ho dic així de clar, ens ha donat una lliçó exemplar de comportament, ens ha donat una lliçó exemplar d'unitat, una societat civil que exigeix a l'entorn polític perseverança en la resistència als projectes i que ens reclama contundència amb les mesures que hem de posar en pràctica i ens ho exigeix deixant de costat la seva tendència ideològica i ens ho demana i ens ho exigeix deixant de banda la seva preferència política. Avui hem d'estar precisament a l'alçada del que ens reclama i exigeix avui la societat civil.

Per tant, dit això, crec que concentro bàsicament, en resum, la nostra intenció d'aprovar el punt 1, d'aprovar també el punt 2 d'aquesta moció, donar suport al punt 5è, que ens pareix que, efectivament, la proposta de transacció del Sr. Boned, encara millora si cal el text proposat pel Grup Parlamentari Popular i, com no pot ser d'altra manera, també donar suport al punt 6è, perquè si no la resta no tendria cap sentit, si no s'eleva tot això a les institucions que correspon no tendria cap sentit.

I si efectivament aproven, la qual cosa veig que serà així, l'esmena 2130 del Grup Parlamentari MÉS, dir-los que nosaltres també li donarem suport. I no donarem suport a la resta d'esmenes presentades pel Grup Parlamentari MÉS, però en particular n'hi ha una que no ho farem d'una forma decidida i absolutament convinguda i és aquella que reclama a diputats i senadors que es manifestin d'acord amb una precisa qüestió en un determinat sentit, la vocació s'entén, l'esperit està clar, però sí li he de dir, i li dic amb tota convicció, que vulnera un concepte constitucional, que és el 67.2, perquè qualsevol diputat, qualsevol senador no és obligat a obeir un mandat imperatiu, i això aquesta seu parlamentària el que faria en aquest cas seria obligar a diputats i a senadors a obeir un mandat imperatiu el qual entenem que és contradictori, precisament, amb la institució.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

I acab. Simplement agrair de forma sincera el to emprat per la resta de grups parlamentaris i celebrar que haguem pogut arribar a un punt de consens de màxims.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula pel grup presentant, per fixar-ne la posició i assenyalar les esmenes acceptades, el Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Joan Boned, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sr. Abril, en primer lloc, doncs gràcies pel suport a les propostes del nostre grup, com ja li he dit i he anunciat, supòs que podem entendre que donaríem per retirada l'esmena que feia referència, la seva esmena que feia referència al punt 2, perquè entenem que el punt 2 queda redactat de manera correcta, i li donaríem suport a les altres tres esmenes presentades pel seu grup.

Quant al Sr. Jerez, voldria ressenyar algunes qüestions. Crec que en el fons al final hi hem d'estar d'acord, cercam un objectiu que és que s'aturin aquestes prospeccions; potser tenim certes discrepàncies en alguns dels camins o de les opcions que poguéssim entendre que es poden posar damunt la taula a l'hora de valorar si són aplicables o no. Vostè em deia que del que es tracta és de corregir un acte administratiu el qual no s'havia d'haver produït mai, en això hi hem estat d'acord sempre, hem aprovat totes les propostes que han vingut en aquest parlament. Simplement dir-li que sí, que hi estam d'acord, i que haguéssim pogut corregir ja en més d'una ocasió des d'aquell moment, i això m'agradaria també que quedi clar, en més d'una ocasió des d'aquell moment ja s'haurien pogut, com a mínim, emprendre accions per corregir aquesta errada.

Vostè em parlava que efectivament s'ha de produir alguna circumstància per part del Govern, alguna actuació jurídica que

vostè em deia, ha parlat d'un acte administratiu; hi estam d'acord, s'haurà de produir un acte administratiu, però vostè dóna per fet i per segur que el primer acte administratiu serà la declaració d'impacte ambiental. Si és així, d'acord, serem en aquesta, però el redactat de la nostra proposta el que pretén simplement deixar clar és que estam d'acord si aquest és el primer que sigui aquest, però, si per qualsevol motiu hi hagués un acte administratiu anterior que permetés al Govern balear emprendre aquelles accions judicials en els terminis que es fixin legalment, en el seu moment, que així es pugui fer també. Repeteix, si la primera opció és la declaració d'impacte ambiental, endavant; si n'hi ha alguna que permeti actuar abans, millor que millor, no es tracta de res més.

Em deia que s'han mantingut reunions i que hi han anat tots a aquesta reunió, hi va anar Brussel·les, hi van anar també plataformes ciutadanes que protestaven contra aquestes prospeccions, i el que pretenem nosaltres amb la nostra proposta és, i d'aquí la necessitat que incorporem aquesta societat a la protesta o a la reclamació que es pugui fer per part del Govern davant el Govern d'Espanya, que mantinguem aquesta unitat, igual que hem anat tots a Brussel·les puguem anar tots a Madrid, i que igual que hem denunciat i hem reclamat davant Brussel·les tots conjuntament també anem a Madrid i denunciem i reclamem tot allò que trobem oportú.

I és precisament aquest fet el que demostraria molt clarament el nostre agraïment i reconeixement a aqueixa actitud de la societat civil de les nostres illes en contra d'aqueixes prospeccions. Quina millor manera de dir "veniu amb nosaltres i anem a reclamar a qui té la potestat immediata d'actuar sobre aqueixa decisió", que és el Govern d'Espanya i el Sr. Rajoy en concret, que és a qui entenem que s'han de dirigir el Govern de les Illes i la resta d'institucions directament per reclamar que es paralitzi aqueixa situació.

I davant la possibilitat de denúncia o no, jo crec que ha quedat clar quin és el moment, entenem que hi haurà un moment en què es podrà emprendre aqueixes accions judicials, però vostè no els acaba de fer el fet que es proposi que es denunciï, que es pugui denunciar el Govern d'Espanya davant la Unió Europea per l'acceptació del fraccionament de l'avaluació d'impacte ambiental. Miri, casualment molts dels aquí presents, a la darrera manifestació que hi va haver, i la més nombrosa va ser a Eivissa, anaven amb samarretes de la plataforma Aliança Mar Blava; idò resulta que és la mateixa plataforma Aliança Mar Blava, i en el seu moment declaracions dels presidents tant del Consell d'Eivissa com del Consell de Mallorca, de Formentera, perdó, que anunciaren la possibilitat de presentar aqueixa denúncia davant la Unió Europea, formalment i per escrit. Per tant no els estic demanant res que representants del seu propi partit i representants d'aqueixa plataforma, que vostès se sumaren amb la seva samarreta a la manifestació, que fem el que ells també proposen, i és denunciar davant la Unió Europea. Per tant jo crec que en principi hi hauria d'haver..., no entenc per què no és factible que ens posem d'acord en aquest punt també, i per tant que es pogués aprovar per unanimitat.

Entenc, per tant, que podríem dar per acceptades les esmenes del Partit Popular que fan referència, amb les transaccions que hem negociat, als punts 1, 2 i 5 de la nostra proposta, i com he dit acceptaríem les tres que quedassin vives del Grup MÉS. Ens agradaria que es reconsideràs encara, fins i tot a darrera hora, la possibilitat, a partir dels arguments que li he exposat ara, que es poguessin aprovar també els dos altres punts de denúncia a la Unió Europea i d'anar conjuntament a Madrid. Si fos així, perfecte; si no, idò entendríem que en aquests dos punts haurem de discrepar i en la resta estarem d'acord.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, abans de començar la votació li demanaria que en els punts 1, 2 i 5, que han transaccionat, ens diguessin com queden els textos, per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

Si vostè ho creu oportú i tenim un minut de recés, ens atracam i, a més, deixariem clar també el número de les esmenes presentades per tots els grups que acceptam, perquè com que no les tenc numerades no li puc dur el número però ho podríem deixar clar.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Tenen un minut, cap problema, tenen un minut.

LA SRA. PRESIDENTA:

Si els sembla passaríem a la votació.

Una vegada s'han reunit els grups parlamentaris, proposaríem fer una votació o dir que es veurien aprovats per assentiment, entenent que els diputats no adscrits hi estan d'acord, els punts 1, 2, 5 i 6.

Puc entendre que s'aproven per assentiment? Sí? D'acord, idò entenem que els punts 1, 2, 5 i 6 s'aprovarien per assentiment.

I ara passaríem a la votació dels punts 3 i 4, i de les esmenes 2128 i 2129 del Grup Parlamentari MÉS. Passam a la votació. Votam.

Els punts 3 i 4 i les esmenes 2128 i 2129 queden rebutjats per 33 vots en contra i 24 a favor.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 4338/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reducció de l'IVA cultural fins al 4%.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de dues proposicions no de llei, i en primer lloc debatem la Proposició no de llei RGE 4338/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reducció de l'IVA cultural fins al 4%.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar la proposició no de llei. Té la paraula la Sra. Esperança Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, en quina mesura la cultura es considera no important en una societat determinada es pot observar, com en tants d'altres aspectes, a través de les mesures de caire econòmic que es prenen en relació amb el sector.

Certament els beneficis de la cultura en termes econòmics o fins i tot en termes de desenvolupament humà no es poden observar de manera immediata, però tothom convé a acceptar que el desenvolupament cultural d'una societat concreta guarda una relació directa amb el seu desenvolupament econòmic, amb el seu benestar material i, cosa encara més important, amb el seu índex de desenvolupament humà. El suport a la cultura, per tant, constitueix una eina fonamental per al futur de qualsevol societat.

Els beneficis que la cultura comporta per a la competitivitat, la recuperació econòmica o la solidesa productiva d'un país no resulten tangibles de manera immediata, però totes les anàlisis realitzades al voltant de la qüestió demostren que invertir en cultura és invertir en el futur del país molts d'altres aspectes a més del mateix aspecte cultural. Volem una societat plena, que vol dir una societat lliure, culta, desvetllada i feliç, com deia el poeta Salvador Espriu, i la volem perquè hi tenim dret.

No he sentit gaires veus del PP acudir a la sacrosanta Constitució Espanyola per rebatre la pujada de l'IVA perpetrada pel Govern de l'Estat, sobretot en l'aspecte cultural, basant-se en el fet que la Constitució Espanyola estableix el dret a la cultura com a dret universal, com a dret general per a tots els ciutadans; us recordaria l'article 44.1. Tots tenim dret a la cultura, però això naturalment és una declaració emfàtica, totalment general, que s'ha de concretar en fets. No pot ser la cultura un mer privilegi. La pujada de l'IVA cultural d'un 8% a un 21%, aquesta pujada de 13 punts, es va produir segons el Govern de l'Estat, en mans del PP, per necessitats econòmiques del mateix estat, per necessitats de solidaritat amb tots els altres sectors. Les arque estatals necessitaven diners, i no en tenien prou amb el decalatge fiscal en comunitats com la nostra, i per tant havien d'intentar xuclar d'allà on poguessin, i varen veure el sector cultural com un sector d'on xuclar una mica més.

L'IVA cultural, fins a la decisió del PP de pujar-lo, era al regne d'Espanya d'un 8%; estava molt a prop de la mitjana europea, que a hores d'ara és d'un 8,5%, una mica per damunt de França, d'Alemanya, i una mica per davall de països com Irlanda o Portugal, però havia de venir el PP per catapultar l'Estat espanyol a l'IVA cultural més alt d'Europa, fins i tot per sobre del Regne Unit, que històricament s'ha caracteritzat per tenir l'IVA cultural més alt d'Europa.

L'excusa per a la pujada de l'IVA cultural ha estat la crisi, però també consider que es tracta d'una excusa errònia, perquè la defensa de la cultura resulta especialment important en les etapes de crisi. Podríem caure en la trampa de suposar que la cultura constitueix un dels elements superflus, i com que són elements superflus se'ls poden aplicar aquests IVA dels quan un pot prescindir, quan la societat es troba en una situació econòmica límit. Però resulta ben a l'inrevés; les situacions de grans dificultats econòmiques requereixen més suport a la cultura, perquè la cultura no constitueix un luxe ni un element superflu, sinó un pilar bàsic per generar la creativitat social necessària per superar situacions com les que ha plantejat l'actual crisi econòmica. Es tracta, idò, d'una mesura en la direcció contrària a aquella que pertocaria.

El fet que l'IVA aplicat als productes culturals hagi passat d'un 8 a un 21% constitueix una autèntica maçada a la producció cultural del nostre país, que més que frenar-la necessitaria algú al capdavant de les institucions -i aquí ara aprofit, Sra. Camps-, algú amb decisió, amb valentia, amb propostes i amb innovacions perquè tota la indústria cultural d'aquestes illes es vegi com a mínim catapultada, es vegi animada en tota la seva creació, perquè si no aquesta pujada de l'IVA afecta tots els diferents àmbits de la cultura. També últimament s'ha fet una correcció amb les obres d'art, però no crec que tenguem cap incidència remarcable sobre el dret universal dels ciutadans a accedir a la cultura. Aquest inici de la rebaixa en l'art i també en les falles ho entendrem com un inici, però no afecta a allò que és el dret universal de tots els ciutadans.

La primera conseqüència de la pujada de l'IVA aplicat als productes culturals ha estat, tal i com era ben previsible, l'encariment dels productes culturals, tots: cinema, teatre, museus, concerts, i també els llibres -allò que era la innovació dins el sector editorial- els llibres electrònics, i, en conseqüència, l'allunyament del consum cultural de les capes de la societat més desfavorides. 22 milions menys d'espectadors s'han perdut només en un any, 22 milions menys d'espectadors, cinema, teatre, música. Fins i tot podem aventurar el pronòstic que l'encariment d'aquests productes, el fet de dificultar l'accés als productes culturals a bona part de la població, acabarà tenint una incidència directa damunt la competitivitat del conjunt de la societat, i ara mateix ja ha reduït la competitivitat dels productes culturals realitzats a les Illes Balears o en el conjunt del Regne d'Espanya en relació amb la Unió Europea. D'una banda, ens diuen que cada vegada hem de ser més competitius, però per l'altra redueixen la capacitat de competitivitat amb mesures desastroses, com ha estat la pujada de l'IVA cultural.

No han tengut en compte la seva característica dual: cultura i empresa, destrueixen empresa i llocs de feina, 220 milions menys del que es recaptava quan estava en el 8%, d'això se n'hauria de dir que ha estat el negoci de na peix frit; si no és que pensen, també potser, com el ministre Montoro, que la manca de competitivitat no ve de pels a les rodes que un pot posar o l'administració, com per exemple, al cinema, sinó de la mala qualitat del cinema espanyol. Tot s'ha de dir que el ministre, poc després, es va disculpar, supòs que, òbviament, per no fer més malbé aquesta famosa marca Espanya.

A les Illes Balears les indústries culturals han començat a desenvolupar-se amb penes i treballs i per tant l'aplicació d'aquest IVA ha estat la mesura que ha contribuït a frenar aquest inici del desenvolupament de les empreses. Per tant, li torn recordar: mesures d'impuls i no mesures de frenar aquest inici del desenvolupament.

A més, la pressió sobre les indústries culturals també ha estat un atemptat contra l'àrea laboral, prou precària per si mateixa, l'augment de l'IVA cultural constitueix directament la destrucció de llocs de feina i òbviament tota la indústria cultural també a les Illes Balears. Aquesta pressió a les indústries culturals afecta amb més contundència les més febles, entre les quals hi podem comptar les vehiculades en llengües minoritzades, i aquí, a les Illes Balears, és on ha afectat de manera greu.

L'augment de l'IVA cultural, per tant, ha afectat de dues maneres aquí, a les Illes Balears: ha afectat l'accés dels ciutadans a la cultura, però també afecta la pròpia identitat col·lectiva, vehiculada en una llengua minoritzada, i aquí, doncs, afecta molt més que en els llocs de la península on només hi ha una llengua oficial. Per tant, el Govern de les Illes Balears té aquí una doble responsabilitat, té la responsabilitat de garantir, perquè així ho diu la Constitució en el seu article 44.1, l'accés de tots els ciutadans a la cultura, però també a garantir el manteniment i la projecció futura de la pròpia identitat de les Illes Balears.

Si països tan sòlidament assentats com França o Alemanya tenen un IVA cultural d'un 7%, França el redueix fins i tot en el seu 5% per protegir el cinema, una de les grans indústries de França; Suècia, un IVA cultural d'un 6%, amb productes culturals que n'estan totalment exempts; Holanda, un 6%; Xipre, depèn del producte, es mou entre un 5 i un 8; Malta, un 7; Luxemburg, un 3%; Grècia, un 13%, i aquí a Espanya, l'únic país d'Europa, el 21%. Per tant, aquí, a les Illes Balears òbviament no ens podem permetre, per les dues raons que he esmentat abans, aquest 21%, han empobrit encara més allò que en diríem la cultura d'aquest país que ja de per si és un poble amb dificultats culturals, de desenvolupament cultural.

Per què proposam un 4%? Senzillament, perquè és el que han demanat tots els sectors de les indústries culturals, perquè és el que demanen per exemple les empreses d'arts escèniques de les Illes Balears, que han fet pinya davant aquesta pujada, amb declaracions de Carles Moliner, que parlava d'aquest IVA absurd i demencial que tenim. Per tant, som conscients que si no patíssim les balances fiscals que tenim respecte de l'Estat, que són completament desastroses, podríem demanar que l'IVA cultural fos la mitjana europea, i així, com deia també el conseller Mascarell de Catalunya, un IVA d'un 8,5%; però amb les nostres balances fiscals no crec que ens puguem permetre ni demanar ser a la mitjana europea.

Per tant, aquesta pujada espectacular de l'IVA aplicat als productes culturals no reverteix tampoc en la cultura d'aquí, perquè clar, podríem dir: on va aquest 13%, aquesta pujada de 13 punts, on és que ha anat a parar? Però, si aplicam això d'aquí, per exemple a Eivissa, tenim el Museu Arqueològic que per falta de 300.000 euros es troba sense tirar endavant, per tant impossibilita que Eivissa també pugui ser un centre de destinació turística cultural dels més importants del mediterrani.

També no fa falta dir que tenim allà el castell de la vila d'Eivissa aturat per falta també de finançament per poder acabar el parador.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí ha d'acabar.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Vaig acabant, presidenta. Per tant, en definitiva, si un govern defensa o no la cultura es veu amb les seves decisions econòmiques en relació amb la cultura i en aquest camp crec que el PP ha quedat prou retratat, però bé, com en tot, un sempre és a temps de rectificar.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per defensar l'esmena RGE núm. 2028/14. Té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sense cap dubte, Sra. Marí, que donarem suport a aquesta iniciativa, que donarem suport a la iniciativa de recuperar o, millor dit, implantar l'IVA superreduït per al sector cultural, i ho fem a través d'una esmena per ampliar i precisar la resolució, però que no defuig en absolut de l'esperit i de la voluntat expressada en aquesta proposició no de llei.

El nostre grup parlamentari, precisament, ha presentat aquesta mateixa iniciativa o una de molt semblant en el conjunt d'institucions de les Illes Balears, ajuntaments, consells i parlament, instant el Govern de l'Estat a fixar un IVA superreduït del 4% en el sector cultural i també en el material escolar. La necessitat de recuperar o de situar el 4% d'IVA en el sector cultural és, des del nostre punt de vista, urgent. I ho és per molts motius: en primer lloc, per raons culturals i d'accés a la cultura. L'IVA del 21% fixat a la cultura ha provocat una contenció en el consum de productes culturals i en l'assistència a espectacles culturals per part de la ciutadania i tampoc, per altra banda, no ha reportat la recaptació que s'esperava. Ha repercutit negativament en la producció, distribució i exportació de béns i activitats culturals i ha contribuït a la destrucció d'ocupació i a l'empobriment cultural de les Illes Balears i de la resta de l'Estat.

L'augment de l'IVA general del 8 al 21% ha afectat projectes culturals emergents, com per exemple els llibres electrònics, i també les entrades d'espectacles, de cinemes, teatres, concerts, etcètera. És urgent reconèixer la rendibilitat social i educativa del sector de la cultura, reclamam per a les Illes Balears i per a l'Estat l'excepció cultural que protegeix i potenciï la creació i estimuli també la participació dels ciutadans a la vida cultural. Així ho entenen i ho manifesten també els professionals de la cultura quan reivindiquen l'establiment d'un IVA unificat i superreduït que garanteixi la diversitat, estimuli la participació i permeti que el sector desenvolupi tot el seu potencial, i contribueixi a la recuperació, contribueixi a la recuperació econòmica a curt i a mig termini.

La Federació Estatal d'Empreses de Teatre i Dansa xifren un 26% la caiguda dels ingressos en el primer any d'aplicació i una caiguda del 31% en el nombre d'espectadors. La mateixa federació també preveu que amb una simple reducció, fins al 10%, de l'IVA es recuperarien en un any els 2,5 milions d'espectadors i serviria per restituir 1.800 llocs de treball.

El Govern de l'Estat va fer, el mes de gener d'enguany, una rebaixa del 21 al 10% en la compravenda d'obres d'art, recordem que el 2012 era del 8%. És curiós veure com s'estableix l'IVA en els diferents productes culturals: per què a un quadre s'ha d'aplicar el 10% i a una obra de teatre el 21%, per què? El Govern de l'Estat justificava aquesta reducció i feia referència a l'equiparació d'Espanya a altres països de la Unió Europea i citava Alemanya i Itàlia. Però, si mirem els espectacles, teatres, cinemes del nostre entorn, veiem que a Europa s'aplica, en relació amb el teatre i espectacles, a Alemanya un 7%, a Bèlgica un 6%, a Itàlia un 10%, a França un 5,5%, a Noruega un 0%. Per tant, aplicant el mateix criteri que va utilitzar el Govern de l'Estat per reduir l'IVA de les transaccions relacionades amb l'art, l'hauria d'aplicar també de forma immediata a espectacles, cinema, teatre, etcètera.

La cultura feta a l'Estat espanyol suporta l'IVA més elevat de tota Europa en termes absoluts i ho és molt més encara en termes relatius, si tenim en compte la renda de les nostres famílies.

No podem oblidar què és l'IVA i quina és la funció de l'IVA, l'impost de valor afegit és un impost indirecte que grava el lliurament de béns i les prestacions de serveis efectuades per empreses i que recau sobre el consumidor final. Hi ha diferents tipus impositius, segons el que es consideren béns de primera necessitat, tipus impositius baixos, o béns de luxe, tipus generals més elevats. Bé, idò, amb aquest criteri *Acorar* d'Antoni Gomila pagaria un 21%, els ciutadans, els espectadors han de pagar un IVA d'un 21%. En canvi, per comprar una revista eròtica han de pagar un 4% -deu ser que aquestes darreres els considera un bé de primera necessitat i, en canvi, assistir al teatre o al cinema, un bé de luxe, lamentable.

I no ho diu el Grup Parlamentari MÉS, ho diu, i que Déu em perdoni!, el mateix José María Ansón, diu: "*Es el colmo*", i ho diu anant més enllà, dient: "no és veritat que... *no es verdad que a más impuestos más recaudación, ese es un planteamiento estúpido que funciona en algunos sectores, sí, y en otros no.*" En aquest no.

Deia que per raons de tipus cultural i d'accés a la cultura, però també per raons econòmiques de valor afegit i de desestacionalització en una economia com la nostra, molt centrada en el turisme, és fonamental cuidar, promocionar tot allò que aporta valor afegit, i molt més encara en aquests moments de crisi econòmica. Hem de donar suport als sectors de l'economia productiva que aporten un valor afegit, com és el sector cultural, el qual ha quedat enfonsat després de l'increment de l'IVA del 8 al 21%, aplicat pel Govern de l'Estat. La rebaixa de l'IVA cultural com a una manera de fomentar la indústria, una indústria fonamental per aconseguir la desestacionalització turística. Les dades oficials posen de manifest la davallada del consum cultural provocada per l'increment de l'IVA, ja s'ha esmentat a l'anterior intervenció, ha destruït més de 50.000 llocs de feina a tot l'Estat i ha provocat el tancament de 2.000 empreses del sector.

D'altra banda, segons les associacions empresarials del sector musical i de les arts escèniques, la conseqüència de l'increment de l'IVA cultural no ha estat un augment de la recaptació fiscal, sinó, ben el contrari, un descens en la recaptació de 5,7 milions d'euros.

No puc deixar de fer una referència també al sector audiovisual, l'any passat aquest parlament aprovava la Llei del sector audiovisual i ho feia, deia a l'exposició de motius i a l'articulat que ho feia per atorgar al sector el reconeixement de sector estratègic, per convertir les Illes en un plató excel·lent per a rodatge, per promocionar el sector audiovisual i dinamitzar els sectors que directament o indirectament hi són vinculats i perquè servís també de publicitat indirecta de les Illes com a destí.

Ja aleshores el nostre grup ja va insistir que els incentius financers i fiscals que podia aplicar la comunitat autònoma eren molt reduïts i que no superaven ni l'1% del pressupost d'una producció cinematogràfica. El millor incentiu, en canvi, venia donat per l'IVA, per l'Impost de Societats, per les quotes de Seguretat Social, etcètera; bé, idè, aquesta és la gran promoció que ens ha fet el Govern de l'Estat en el sector audiovisual de les Illes Balears, una promoció negativa de magnituds que avui intentam, volem que es resolgui.

La nostra proposta, la nostra esmena vol ampliar aquesta reducció de l'IVA superreduït al material escolar. No podem oblidar l'impacte que ha tingut aquesta pujada de l'IVA en el material escolar, una autèntic viacrucis per a moltes famílies. Les darreres dades oficials de les Illes Balears ens diuen que més d'un 28% de les persones estan en risc de pobresa, amb aquesta situació comprar material escolar amb un IVA del 21% ha estat, com deia, un veritable viacrucis per a moltes famílies, per la qual cosa cal invertir, canviar les prioritats i que des de les institucions públiques es miri per les persones. Aquesta és una proposta per a, a favor de les persones, perquè tothom pugui accedir a la cultura, també els més infants a través de l'adquisició de material escolar amb un IVA raonable. Per açò reclamam un canvi de fiscalitat, pensant en les persones i pensant en un canvi de model econòmic.

Hem de recordar que abans de la pujada de l'IVA, els productes de papereria, considerats material escolar, estaven gravats amb un IVA superreduït del 4%. Així, han pujat 17 punts els impostos sobre cartolines, blocs de manualitats, paper de colors, plastilina, tot el material que els infants necessiten per poder anar equipats, per poder dur a terme l'activitat escolar d'una forma digna i d'una forma jo crec que necessària perquè sigui una activitat d'èxit.

En definitiva, va ser una decisió errònia que ha provocat dificultats molt importants per a les famílies de molts d'infants en edat escolar i per açò la nostra proposta vol ampliar aquesta resolució, per passar de l'IVA del 21% a un IVA superreduït del 4% per al sector de la cultura i ampliar-ho també al material escolar. Sembla just, ens sembla que és necessari i ens sembla que seria la decisió que aquest parlament hauria de prendre i instar el Govern de l'Estat perquè aquesta decisió es pugui prendre en el menor temps possible.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular per fixar la seva posició. Té la paraula la Sra. Aina Aguiló per un temps de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta, senyors, senyores diputats. Recentment, en el debat de l'estat de la nació, el president del Govern ja es va referir al procés seguit per l'economia espanyola durant aquests dos darrers anys, passant de l'abisme, del col·lapse, de la gran preocupació per Europa, etcètera, titulars tots ells de periòdics europeus a l'inici d'una recuperació econòmica que permet anunciar rebaixes d'imposts a diferents àmbits. A ningú no li agrada pujar impostos, hi ha decisions que es prenen perquè existeixen exigències de consolidació fiscal i quan aquestes mesures consisteixen a pujar tribut no es fa per gust, sinó per atendre les exigències de la situació econòmica.

Senyors i senyores diputats, governar és triar; no va ser una decisió errònia, es va haver de triar. En aquest cas era necessari triar entre aquells lliuraments de béns o prestacions de serveis en les quals es passava a aplicar el tipus general de l'IVA i aquelles en què es volia preservar l'IVA superreduït, per exemple el material d'ús exclusivament escolar i el més important dels materials escolars, especialment, el llibre de text. La pujada de l'IVA va ser un gran esforç de la societat espanyola, que avui es veu recompensada amb la sortida de la crisi econòmica i el començament de la creació d'ocupació, la qual cosa ens presenta un escenari possible de rebaixa d'imposts.

Tot, inclosa la cultura, pagam la mala gestió de la crisi per part d'un Govern socialista que ens va dur a tots a altíssimes...

(Remor de veus)

... que ens va dur a tots a les taxes altíssimes d'atur i a un descontrol en la despesa pública. La crisi dels darrers anys de Govern socialista es va estendre igualment a l'activitat cultural i es produí un fenomen de descens en el consum, que ja es veia a l'any 2009. Per tant, no podem culpar la part fiscal com a causa única ni probablement la principal d'aquest descens. Per exemple, pel que respecte a les arts escèniques es va produir una dramàtica disminució de l'oferta, ja que aquesta pivotava fortament sobre la iniciativa d'administracions públiques, bàsicament de corporacions locals.

Senyors i senyores diputats, si la política fiscal del Govern ens ha dut a la senda de la recuperació, com és que la relacionen vostès amb la baixada de l'activitat cultural? El Govern central focalitza una reforma fiscal, l'horitzó d'actuació ens situa a la baixada d'imposts, de fet la vicepresidenta del Govern va comunicar la decisió de la rebaixa del 21% al 10% pel que fa a pintors, marxants, fotògrafs, galeries, etc., la qual cosa equipara la taxa de compravenda als països de l'entorn, com per exemple Alemanya, un 7%, o Itàlia, un 10%, de tal manera que el sector de galeristes, a través del seu president, el Sr. Alberto de Juan, va anunciar la seva gran satisfacció per la mesura.

La proposició no de llei s'ha d'emmarcar dins el context de l'anunci de la voluntat del Govern d'emprendre la senda de la rebaixa de la pressió fiscal, ara que comença a recuperar-se l'economia. D'altra banda la progressivitat és un objectiu prudent i necessari sobretot en aquests aspectes fiscals.

El Grup Parlamentari Popular accepta la proposta del Grup Parlamentari Socialista i del Grup Parlamentari MÉS, votarà a favor d'aquesta proposició o d'aquesta proposta. La recuperació econòmica, l'esforç conjunt i de caràcter solidari de tots els espanyols davant una situació de crisi heretada ens permet ara plantejar-nos la rebaixa d'imposts. D'altra banda, és una de les actuacions que el Govern central ja ha anunciat i creim que instant el Govern central estam col·laborant al suport d'un sector tan important com és el sector de la cultura.

No s'equivoquin, si volem demanar la rebaixa és perquè som a la senda de la recuperació, si haguéssim continuat igual no tendríem ni cultura, ni sanitat, ni estat, però no es preocupin, els perdonam; els perdonam perquè el que ens interessa és que aquest país continuï endavant.

Moltíssimes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Aguiló. Per part del grup proponent i per dir si accepta les esmenes o no té la paraula la Sra. Esperança Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, president. Ara sí que començaria aquesta rèplica amb una frase d'aquelles contundents i és que no em puc estar de dir-la, Sra. Aguiló, però... crec que ha fet un desenfocament de context, des del meu punt de vista, és un context, li dic, molt desenfocat, però sí que li he de dir: basar-ho tot només en polítiques d'estalvi -basar-ho tot només en polítiques d'estalvi-sense que hi hagi mesures proactives, és un desastre, és de societats..., i per això li dic la contundència de la paraula, només basar-ho en estalvi i aquest estalvi no acompanyar-lo d'actuacions proactives és de societats estúpides! Així de clar!

Per tant, s'ha de rectificar i crec que ha estat molt bé que rectificuem tots junts. S'ha de rectificar, perquè no pot ser que amb una aplicació d'un IVA a tot el sector cultural s'hagi baixat un 30% de llocs de feina de tot el sector i també d'empreses, per tant, s'ha tengut l'oportunitat de rectificar i pens que és correcte. Voldria pensar que no es tracta senzillament tampoc d'una rentada de cara de perquè sí o per estratègies electorals perquè ja ens apropam a aquests 2015 i 2016.

També és cert i li ho vull reconèixer que en aquests temps, en aquests darrers temps hi ha hagut altres dirigents del PP que també han manifestat la seva voluntat de rebaixar aquest IVA cultural abusiu, crec que va ser a aquell conclave de Valladolid que hi va haver tota una sèrie de batlles i així que ja es va dir que hi havia aquesta necessitat.

Per tant, també sé que hi ha aquestes negociacions amb el sector del cinema per tal de trobar una solució, és que és estrictament necessari.

Per tant, crec, senyores i senyors diputats, s'han d'impulsar les coses en la direcció que es proposa en aquesta proposició no de llei, que s'ha de votar a favor, però no només per corregir aquest IVA que s'aplica a les obres d'art i a les falles, sinó també a tot l'àmbit cultural.

Però aquí li voldria dir, també, que ja començam a tenir una certa pràctica o com a mínim ens hem entrenat en totes aquestes iniciatives al voltant del tema del petroli, allò que aquí es vota una cosa i llavors a Madrid en votam una altra, com en les prospeccions petrolieres, òbviament..., no ho sé, vull dir aquest canvi tan aplegant d'allò que es vota en un lloc i en un altre, crec que no tocaria. També li he de reconèixer que s'han inventat una figura nova que és la del diputat tutor, que ja està bé, però així i tot una mica més de congruència entre..., per part de tots, entre el que s'aprova en aquest parlament i llavors el que aprovam en el Parlament de Madrid, crec que seria molt interessant.

Finalment, dos apunts més, cridar l'atenció sobre una qüestió matemàtica elemental, si es produís algun canvi, que l'Estat finalment aplicàs aquesta rebaixa de l'IVA que no ens el deixi en un 10%, perquè si només el deixa al 10% òbviament respecte del 8 que hi havia abans, hi hauria hagut una pujada d'un 2%, per tant, sí que s'hauria de mirar, s'hauria de negociar, la gent que és a Madrid, de mirar que no hi hagi aquesta pujada, sinó que sigui el 8 en els productes que siguin i en tot l'àmbit cultural estrictament que s'apliqui l'IVA superreduït del 4%.

També vull dir que donarem suport a l'esmena que ha fet el grup MÉS, en el sentit d'ampliar-ho per necessitats, aquí sí ben enfocat, de la crisi econòmica que afecta les famílies més desfavorides i que aquest IVA, també superreduït, del 4% arribi també al material escolar. Per tant, pens que també convendria dir que no podem esperar al 2015 a fer-ho, sinó que seria desitjable que es pogués aplicar el pròxim trimestre. Per tant, de cara al pròxim trimestre sí que seria una bona notícia poder dir que tenim aquest IVA cultural superreduït.

Per tant, només em queda recordar el text al qual es donarà suport tant des de MÉS com des del grup del Partit Popular que quedaria de la següent manera: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat espanyol a establir la rebaixa de l'IVA cultural fins al 4% i fer-lo extensiu així mateix al material escolar".

Moltes gràcies a tots els grups.

(Aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant, entenc que la proposició no de llei, amb l'esmena RGE núm. 2028 del Grup Parlamentari MÉS, seria aprovada per assentiment per part de tots els grups parlamentaris. Molt bé, idò queda aprovada la proposició no de llei per assentiment, i enhorabona.

Finalment, debatrem...

(Remor de veus)

Perdó..., de tots els grups parlamentaris i dels diputats no adscrits. Sí, faltaria més.

(Alguns aplaudiments)

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 1707/14, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebuig a la pujada de la taxa d'ajudes a la navegació marítima i de la creació de la taxa per tal de finançar el coordinador independent d'slots i exigència de la seva immediata retirada.

Finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 1707/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebuig a la pujada de taxes d'ajudes a la navegació marítima i de la creació de la taxa per tal de finançar el coordinador independent d'slots i exigència de la seva immediata retirada.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar la proposició no de llei, té la paraula el Sr. Damià Borràs, per un temps de deu minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Som davant un altre paquet, l'enèsim, de mesures extraordinàries i urgents per tal d'empitjorar encara més les coses, ara un decret llei *made in Rajoy*, un president que presumeix, diuen, de ser previsible, però que no pot bravejar de previsor, perquè aprovar un decret llei per modificar disposicions pressupostàries dia 24 de gener diu ben poc de la seva capacitat de planificació i ho diu tot de la seva falta de respecte per la democràcia.

El conseller de Turisme el qual, per cert, no hi és, es veu que no li interessa aquest problema que tant afecta el nostre turisme, el conseller de Turisme deia, mirava d'excusar dimarts passat la incapacitat de reacció i d'acció política del Govern tot, tot i afirmar que les mesures s'havien pres a través d'un decret llei i que, per tant, no havien estat consultats. El Govern de les Illes Balears en du 25 d'aprovats a penes en tres anys, està bé el conseller per brufar al brou dels decrets llei.

Tenim aquest debat per la tossuderia del Partit Popular, vam presentar una proposició no de llei de suport al sector nàutic per dir que el Sr. Bauzá ha aconseguit de Rajoy que suprimeixi l'impost de matriculació dels iots destinats a lloguer, al xàrter, ho vam debatre el mateix dia i a la mateixa hora que el PP aprovava l'increment d'un 128% de la taxa de navegació marítima en el Congrés de Diputats, do de l'oportunitat en diuen d'açò. Vaig presentar dues esmenes que gairebé he calcat en els punts 1 i 4 de la proposició que ara debatem, al Sr. Martínez li han contat, així ho va afirmar aquí dimarts passat, que jo volia substituir el text dels dos punts *botafumeiro* originals pels que jo havia presentat i que per açò havien hagut de rebutjar les esmenes. Estan tan acostumats a enganar que ja s'enganen i es fan trapes, senyores i senyors del PP, fins i tot entre vostès.

Diari de Sessions, 13 de febrer, dic jo: "Sr. President, si el problema és que les esmenes són de substitució, oferesc a la Sra. Portaveu del Grup Popular que siguin d'addició, i votam els quatre punts, si ho consideren així." I em respon la Sra. Bosch: "Sr. Borràs, ja li ho hem dit. Aquesta proposició va d'això. Presentin una proposició no de llei en aquest sentit, presentin-la, no hi ha cap mena de problema." Idò presentada està.

No feia ni cinc minuts que el PP havia aprovat el decret llei al Congrés dels Diputats que el Grup Popular del Parlament va rebutjar l'acord que els oferíem. Per mirar de compensar bravegen d'haver suprimit el certificat de resident, ho ha fet avui una vegada més el conseller que està fart, diu que li demanem, però continua sense saber de què parla, perquè açò és fals.

El certificat de resident continua essent l'únic document vàlid per acreditar la residència, allò que fa el decret llei és només obligar a les companyies aèries a connectar-se abans de novembre al Servicio de Acreditación de Residencia Automático, SARA per als amics, per als amics de la ministra de Foment, és clar. Per més que ho vulgui fer creure, res no ha canviat, han fet tanta sabonera d'una fal·làcia pueril que sembla que hagin posat drete la torre de Trepitja. Amb el sistema SARA han inventat una nova categoria de passatgers, els CRI, els ciutadans residents intermitents, el sistema SARA falla estrepitosament, un dia ets resident i l'endemà ja no ho ets, es veu que té dies.

Targeta d'embarcament d'avui matí mateix, vol Menorca-Palma de les set i cinc, passatgera, la Sra. María Cristina Rita i Larrucea, la coneixen? Idò SARA no la coneix, diu que no és resident. Per volar haurem de seguir duent el certificat sempre damunt, com fins ara, tot per obra i gràcia i, quina gràcia, quina gràcia, del Partit Popular! Són ja molts els residents que s'han quedat en terra gràcies a la gràcia del PP que ens pren a tots sempre per delinqüents. Senyores diputades i senyors diputats, el SARA s'equivoca gairebé tant com la consellera Camps comptant dimissions, al cap i a la fi no és més que un altre programa fet pel PP, un programa que confon, falseja la realitat i engana i menteix, que perjudica els ciutadans, com tots els programes del PP al cap i a la fi.

Anem a la taxa d'*slots*, la Unió Europea ha obert un procediment d'infracció perquè el coordinador d'*slots* no és independent, fins ara els *slots* els ha adjudicat així com ha considerat o com li ha convingut a AENA i a la darrereria AESA. Ja ens ha dit el PP i ens ho repetiran que la culpa és del PSOE per no haver-ho resolt quan tocava, però la carta de citació a termini, el mètode que ha emprès la comissió per comunicar aquestes coses és de dia 22 de juny de 2012. Una vegada més podem comprovar que Zapatero és la reencarnació contemporània de Mio Cid, encara cavalca.

El ministeri ha publicat un reial decret, el 20/2014, de 17 de gener, pel qual estableix que el coordinador d'*slots* ha de ser una persona jurídica sense afany de lucre i d'àmbit estatal i que ha de ser redistribuït a través d'una prestació patrimonial, és a dir, una taxa. Segur que el portaveu del Grup Popular tot açò ens ho podrà explicar a bastament, com també ens podrà explicar com ha fet els comptes el Govern Rajoy per calcular la taxa, perquè pretenen recaptar 2 milions i mig d'euros cada any, quan fins ara aquest servei ha costat menys d'1 milió d'euros anuals. Diu, diuen que ja no es podrà aprofitar de la sinèrgies d'AENA, es veu que val més, molt més la salsa que el peix, les sinèrgies que el servei, una vegada i mitja més o encara més. La resposta quan es tracta del PP sol ser sempre, gairebé sempre la mateixa, el servei costarà 1 milió i mig més perquè el privatitzaran.

Si la Unió Europea qüestiona l'equanimitat dels gestors públics a l'hora de concedir els *slots*, què passarà amb la gestió del servei per part d'una empresa privada, per més que formalment no tenguim cap afany de lucre? A quina companyia aèria donarà prioritat i per volar a quin destí? Ho farà en Soria el dia que ens convé, que convé a la nostra indústria turística? I, a canvi de què? A canvi de res més que de la taxa? No, també li permetran posar preus privats a determinats serveis que el decret no es molesta a especificar, és a dir, que encara costarà més dels 2 milions i mig de la taxa.

Posen la taxa diuen perquè així ho diu la Unió Europea, cosa que és més que discutible, més tost falsa, que no hi ha cap afany de recaptar, afirmació que també és falsa, perquè si no, no aprofiten el decret llei per rebaixar en la mateixa quantitat les taxes en què fins ara s'ha pagat el servei. La coordinació d'*slots* fins ara s'ha pagat a través d'una taxa, ara la pagarem tots, nosaltres i els turistes i no una, sinó dues o més vegades, impecable! Ara, qui pujava les taxes era el PSOE, Mio Cid Zapatero, açò ho tornaran a dir d'aquí una estona.

Anem a la mar que hi ha maregassa, el nostre petroli és el turisme, som un arxipèlag, per açò el PP vota a favor de les prospeccions marines i de castigar el sector nàutic, el PP tria, ha hagut de triar i ha triat, ha triat com sempre en contra de Balears.

Fins ara el Servei de salvament marítim, SASEMAR, es pagava del pressupost, com l'AVE per exemple, i fins ara la taxa d'ajudes a la navegació servia per pagar el manteniment dels fars, un servei obsolet que no empra gairebé ningú, fins al punt que el mateix govern que puja un 128% la taxa destinada a mantenir-los pretén convertir-los en negocis turístics privats en bars i restaurants. Com diu el Govern del Sr. Rajoy "*se trata de diseñar un sistema de financiación más eficiente*".

El Servei de salvament marítim el pagaran a partir d'ara totes les barques, els iots i vaixells a motor de més de 9 metres i més de... i la majoria, la immensa majoria de menys de 9 metres així com els velers de més de 12 metres, és a dir, pràcticament tota la gent que va per la mar; ara, l'AVE el seguirem pagant a l'escot tots els ciutadans, anem en tren o no hi anem.

La lògica de l'eficiència financera del PP és impressionant, més lògica Popular: "*esta tasa aportará unos recursos que permitirán una mayor racionalización en la financiación del sistema*", és a dir, pugem un 128% la taxa per racionalitzar el sistema, ens queixam de vici, perquè es tracta només de procedir a una racionalització pressupostària.

Per açò al mateix decret llei baixen l'IVA de les obres d'art, només de les transaccions d'obres d'art, no de la cultura, ja hem sentit la Sra. Marí fa un moment, per culpa de la taxa de navegació per posar un exemple, la Sra. Camps igual haurà de vendre el llaüt, però açò sí es podrà comprar un quadre d'aquells que pengen a "Sa Moma".

Diari de Mallorca, 8 de febrer, "*El Gobierno Rajoy indigna la náutica con la nueva tasa de 500 euros por barco*", "*Los clubs náuticos de la isla claman contra el tasazo de Fomento*". I diu el mateix *Diari de Menorca*, dia 15 de febrer: "*El mayor varapalo fiscal contra el sector de la náutica*".

Com li explicarà el treballador d'un club nàutic a un client de pas, un turista que vengui amb el seu iot que ha de pagar el 20% d'una taxa anual pensada per si naufraga posem pel cas a Es Vedrà? Com li dirà que si no ha naufragat a Es Vedrà i vol tornar a amarrar a un port espanyol 31 dies més tard ni que sigui per un dia, haurà de tornar pagar la taxa? Com justificarà aquest treballador que la taxa és tan cara o més que els serveis que li facturarà?

Diari de Mallorca de dia 9 de febrer: “*Los puertos ya han abaratado un 30% sus amarres para compensar subidas de tasas y costes.*” Qui pagarà aquest 30%? La qualitat del servei i els treballadors, és clar, i tot açò era abans de la pujada, que els clubs no podran assumir.

Una taxa que, a més d’injusta, és discriminatòria, el Sr. Veramendi ho explica tot i que d’una manera ben peculiar en una proposició no de llei que ha registrat, imbuït de la fe del convers en la seva crítica al Govern Rajoy empra uns arguments que m’han deixat astorat, *alfombrado* que diria segurament la Sra. Camps, la taxa és discriminatòria, segons ell, perquè els avions no la paguen, perquè els avions no paguen la taxa, perquè un avió podria caure en les aigües territorials de les Illes Balears i no hauria pagat a SASEMAR.

(Algunes rialles i remor de veus)

Ens hem de creure amb aquests arguments que és cert que estan en contra de la pujada? Amb aquests romanços volen anar a queixar-se a Madrid? Així pretenen que algú ens faci cas? No vull ni imaginar la cara que se li quedaria al Sr. Middelmann si la ministra li arriba a dir que els seus avions han de pagar una taxa de navegació marítima, a cada bugada perdem un llençol.

Aquests dies de carnaval hem vist com el president ha pres gust a revestir-se de defensor titànic dels nostres drets; demà torna ser Quaresma, temps de penitència, d’abstinència i, per al Sr. Bauzá, de submissió. Veurem com Rajoy seguirà tractant el Govern de les Illes Balears amb la condescendència displicent amb què els lleons escampen els moscards provincians, perquè el president Bauzá està sempre més preocupat per guardar la roba que no per nedar, està acostumat a nedar a les plàcides aigües estancades de la seva majoria absoluta on les úniques pertorbacions que hi troba són les dels diputats d’amén del Grup Popular que li fan l’ona a la primera gràcia, al primer exabrupte contra l’oposició. Per açò quan es troba a mar oberta, les seves braçades són tan infructuoses i tan aparatoses com la d’un infant que aprèn a nedar amb uns *manguitos* inflables.

La nostra economia no necessita d’escarafalls i jutipiris d’un president que s’acomplexa i empetiteix fins a quedar reduït a la mínima expressió, com el Consell de Mallorca, només de sentir pronunciar la paraula “Madrid”. És l’hora de la política i no de proclames dantesques, més pròpies d’un heroi de Tebeo, de fletxes i pelayos que no d’un president d’una comunitat maltractada.

Recuperar el benestar i la prosperitat dels ciutadans i ciutadanes, senyors del PP, exigeix decisió, fer més amb manco, més política i manco espectacle, exigeix ser fort amb els forts i no només amb els dèbils, amb els únics...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT;

Vagi acabant, Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

...amb què és fort el president Bauzá.

Gràcies, president, he acabat.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Per part del Grup Parlamentari Popular es mantenen les esmenes 2173, 2174, 2175 i 2176. Per defensar-les té la paraula el diputat Sr. Carlos Veramendi.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Borràs, pasaré de su batiburrillo habitual, estoy acostumbrado a debatir con usted y esta costumbre de ponerse la venda ante la herida, el Sr. Veramendi dirá, como ya sabe sus pecados, por eso lo dice.

Pero vamos a la materia. El Real Decreto Ley 1/14, de 24 de enero, ha modificado el texto refundido de la Ley de puertos del Estado y de la Marina Mercante, estableciendo un importante incremento, importante y desmesurado, de la tasa de ayuda a la navegación marítima, conocida como T0. La motivación estatal de dicho incremento es atender el gasto que supone el ente público encargado de las emergencias marítimas, llamado SASEMAR. Éste presta servicio básico en emergencias en el mar, principalmente en seguridad en la vida humana en el mar, se trata, por tanto, de un objetivo que es un riesgo general y como tal ha de ser atendido con cargo a los presupuestos del Estado, y así lo defendemos, que hasta ahora cubre un 95% de su coste.

Además, se da la circunstancia de que para los casos en que la causa del incidente donde se actúe no fuese el riesgo objetivo general, sino que hubiese alguna actitud de irresponsabilidad, la norma prevé que el coste del servicio sea facturable y recaiga en quien lo ha provocado, teniendo en cuenta, además, que los seguros marítimos dan cobertura a estos hechos en muchos casos.

Entendemos que el Ministerio de Fomento trabaja aquí, y escúchelo bien, sobre una premisa que penaliza principalmente a las insularidades, hace recaer coste de un servicio estatal en los usuarios de la red portuaria. El criterio ese de sólo paga quien se beneficia del servicio vuelve a la palestra en este caso, trayendo este esfuerzo de los presupuestos estatales y añadiéndolos a los territorios con actividad marítima, como nuestra comunidad.

Además, este criterio que se aplica por el Ministerio de Fomento en materia portuaria y aeroportuaria no se lleva a cabo en materia ferroviaria, yo se lo reconozco, ni en transporte terrestre ni en carreteras, tampoco no la aplicaba el Gobierno socialista, el suyo, siendo un agravio para con los territorios insulares que con sus impuestos aportan a los presupuestos del Estado y además han de pagar vía tasa los servicios generales portuarios y aeroportuarios. Este sistema provoca, y se lo reconozco, esa doble paradoja.

La tasa, tal como está prevista, hace recaer el coste del servicio no en quien lo utiliza si no en un supuesto potencial usuario, y sólo una parte de ellos, ya que también se le presta el servicio salvamento marítimo a las aeronaves que pueden sufrir un siniestro cayendo al mar o los buques en tránsito por nuestras aguas, hecho que no es tenido en cuenta. Además, va contra el concepto de tasa como contraprestación por la recepción de un servicio, lo que significa que el servicio debe ser sufragado por quien lo recibe, no por la globalidad de los usuarios potenciales por el simple hecho de ser el titular de una embarcación.

El cálculo recaudatorio es de 9,6 millones de euros, es una cuantía relativamente pequeña entendida en una globalidad de los presupuestos del Ministerio de Fomento y crea más problemas de los que puede solucionar ya que afecta a un sector estratégico como son embarcaciones pesqueras, deportivas y buques mercante, suponiendo además un incremento, oígalo bien, desmesurado, y así lo considera este govern y el Grupo Popular que le da apoyo, de la tasa del 128%, atacando de lleno a un sector productivo y con capacidad de crecimiento y de creación de empleo.

Además, el coste estimado de la entidad SASEMAR es de 120 millones de euros al año por lo que el incremento de la tasa sólo conseguiría, con la recaudación estimada de 9,6 millones de euros, cubrir sólo el 8% de su coste anual.

Por otra parte, quiero destacar que desde el primer momento, escúchelo bien, el presidente Sr. Bauzá ha manifestado públicamente el agravio que supone este incremento de la tasa para la estrategia de fomento del turismo balear y que resta competitividad a un sector tan estratégico como el náutico para nuestras islas, así como que hará cuanto esté en su mano para retirar dicho incremento, uniendo fuerzas con el sector privado para nuevamente reclamar lo que es justo y beneficioso para nuestras islas.

Así, escúchelo bien, el director general de Puertos y Aeropuertos remitió un escrito de disconformidad al director general de la Marina Mercante y tiene con él una reunión para tratar, entre otros, este tema. Además, el presidente y el conseller de Turismo, lo han dicho aquí, están pendientes de una reunión con la ministra de Fomento para tratar, entre otros, este tema.

Por ello, no le consiento, y no se lo consiento, que hable de falta de iniciativa política...

(Remor de veus)

... y de actitud sumisa del Govern. Eso sí que fue lo que ustedes hicieron cuando autorizaron, cuando se autorizaron las prospecciones petrolíferas y usted era conseller. Claro, en el

coche oficial, en el coche oficial usted estaba muy bien, ahora le preocupan cosas que antes no le preocupaban.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Por otra parte, la Asociación de Clubs Náuticos de Baleares ha manifestado mediante escrito al presidente de Puertos del Estado su protesta y oposición más enérgica por este incremento.

Por ello, proponemos un texto alternativo más completo donde rechazamos el citado incremento de la tasa de navegación marítima aprobado por el citado real decreto y solicitamos la retirada, escúchelo bien, y solicitamos la retirada de dicho incremento, tal como también se reflejo en la PNL del Grupo Popular que hemos presentado al respecto.

Respecto a su propuesta de instar a revisar el actual sistema, Sr. Borrás, reconózcame que es demasiado genérica, es su típico brindis al sol, y esa confusa redacción que en muchas comisiones vemos continuamente. Ni en la pasada legislatura, cuando existía el mismo sistema lo propuso, ahora se le ocurren todas las ideas, por ello, ahora proponemos un texto alternativo más concreto y reivindicativo donde instamos al Gobierno central a revisar el criterio de creación de tasas para atender los servicios marítimos, detrayendo ese esfuerzo lo que hasta ahora se cubría con cargo a los presupuestos del Estado provocando un claro perjuicio a los territorios con actividad marítima, como nuestra comunidad, debido a la citada doble paradoja de contribución.

Por otro lado, este real decreto ley también modifica la Ley de seguridad aérea para regular la prestación patrimonial pública de asignación de franjas horarias que retribuye al llamado coordinador de *slots*; cambiándose el sistema para asegurar su independencia, separándolo funcionalmente de cualquier parte interesada; teniendo esta retribución naturaleza jurídica de prestación patrimonial pública, por eso la tasa; por el carácter imperativo que estos servicios tienen conforme al Reglamento Comunitario 95/93, que establece que la retribución de los servicios del coordinador es imperativa en todos los aeropuertos comunitarios.

Hay que recordar que esta modificación tiene como finalidad hacer cumplir los criterios marcados por la normativa comunitaria y paralizar un procedimiento de infracción abierto por las autoridades portuarias contra España. Hasta ahora el Gobierno central, el suyo también, ha estado incumpliendo el Reglamento 95/93, pensamos que se debe cumplir la normativa europea y que el Estado no ha de ser sancionado por no hacerlo, como usted obvia, ¿o quiere que se le sancione a España? Yo ya tengo la duda. De ahí lo urgente de esta regulación.

Por ello, Sr. Borrás, sorprenden sus propuestas, proponiéndole un texto alternativo donde solicitamos al Gobierno central que proceda a la evaluación del coste que hasta ahora provocaba la gestión del coordinador de *slots* que ha venido realizando AENA, a fin de repercutir ese descenso de costes de funcionamiento con una bonificación de tasas aéreas y de navegación aeroportuaria y de navegación en nuestros aeropuertos equivalente a la descarga de las tareas que hasta ahora tenía encomendada íntegramente AENA por este concepto.

Como ve, Sr. Borrás, es una propuesta de calado, clave y reivindicativa, a pesar de que le pese, porque sé que le pesa. La separación del coordinador de *slots* del proveedor de servicios aeroportuarios AENA, para dar cumplimiento al reglamento comunitario y que sea un órgano independiente, hace que AENA vea descargada su actividad y su carga de competencias. Lo que no viene acompañado con una paralela bonificación de las tasas aeroportuarias y de navegación que cobra al ente al tiempo que se crea la nueva que ha de servir al funcional coordinador.

Por ello, pedimos su valoración y que ésta se aplique en bonificaciones a las tasas de nuestros aeropuertos, pedimos nuevas bonificaciones de tasas aeroportuarias que usted niega. En cambio usted, Sr. Borrás, no clarifica cómo financiar al coordinador de *slots* ya que al ser independiente no puede ser cubierto su coste como hasta ahora, además sorprende que se rasgue las vestiduras con la creación de dicha tasa ya que el Gobierno socialista, el suyo, del cual usted era cargo la pasada legislatura, finalizando la legislatura el Gobierno central remitió a la Comisión Nacional de la Competencia que lo informó, IP 67/11, le doy el dato, un proyecto de real decreto donde establecía que el coordinador se financiaría con el cobro por la prestación de los servicios de coordinación y facilitación a las compañías y gestores aeroportuarios, garantizando así su continuidad e independencia financiera.

Vaya por Dios!, Sr. Borrás, vaya por Dios! Aclárese! El Gobierno socialista establecía lo mismo que ahora usted critica y se opone, no es del Sr. Rajoy, ya lo hizo el Sr. Zapatero, le acabó la legislatura y no lo pudo poner en marcha, lo consiguiente, sus críticas las mínimas.

Respecto al punto octavo, proponemos un texto alternativo para dar un paso importante en la cogestión de nuestros aeropuertos, objetivo de este govern no del Gobierno socialista, instando al Gobierno central a hacer las modificaciones legales y administrativas pertinentes para que las administraciones autonómica, insulares y locales y las entidades económicas sociales de nuestra comunidad participen, junto con el coordinador y facilitador de *slots*, además de los aeropuertos respectivos, en la gestión de sus propias franjas horarias para una mayor participación de instituciones propias y descentralización en la gestión de nuestros aeropuertos, ya que las franjas horarias suponen un elemento fundamental en la gestión de los aeropuertos.

Por cierto, Sr. Borrás, el proyecto de real decreto del Gobierno socialista no permitía lo que ahora usted pide, era todo lo contrario, nada de participación ni descentralización. El Gobierno socialista establecía un coordinador nacional único formado por aerolíneas y gestores aeroportuarios. Por lo tanto, Sr. Borrás, ya sé que es pedir mucho, pero un poco de coherencia. Hay que ser conscientes que estos son temas estratégicos para los intereses de nuestra comunidad náutica y conectividad aérea aunque, Sr. Borrás, a veces usted no lo reconozca.

Nuestras enmiendas mejoran el texto para un posible acuerdo, pensaba, además, que si había altura de miras, y así lo manifesté, y evitaban discrepancias estériles, como pretendemos ahora desde el Grupo Popular, se podía ver si en verdad estaban de acuerdo con el fondo y hacían un esfuerzo en acordar la forma, como ya lo inicié ayer intentando hablar con usted. Pero por lo que me dice no tiene mucha voluntad. Le puedo afirmar, Sr. Borrás, y lo sabe, que lo he intentado. Usted siempre busca un pero, un algo para no consensuar. Nos hubiese gustado alcanzar el consenso deseado en estas estratégicas materias y que pudiera salir un acuerdo unánime de esta cámara, con un pronunciamiento claro en defensa de los auténticos intereses de los ciudadanos de nuestra comunidad, pero con algunos de ustedes la experiencia de tres años me dice que nunca es posible, no negocian nada, quieren imponer, me dicen, no le admito ninguna enmienda, ninguna, eso se llama imposición.

Sr. Borrás, me habla de consenso, me habla de consenso, su gran propuesta era, no le admito ninguna de sus enmiendas, retocaré mi segundo punto y los demás me los aprueba por unanimidad. Eso no es consenso, eso es otra cosa que prefiero callarme.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per fixar la posició. Té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, segurament no exhauriré ni els deu minuts perquè, a més, ja hem parlat en moltes ocasions d'aquestes qüestions. De fet, fa poc més de quinze dies a la Comissió de Turisme debatíem, i per això tornam a discutir avui d'aquest tema, una proposició no de llei del Grup Popular on es plantejava felicitar i donar copets a l'esquena al Govern del Partit Popular i al Sr. Bauzá per haver pressionat davant Madrid per aconseguir l'eliminació de l'impost de matriculació d'embarcacions recreatives, que bé està, i els grups de l'oposició hi estàvem a favor, però els grups de l'oposició també vam plantejar esmenes que deien, bé, i com que la mateixa setmana s'ha aprovat aquesta taxa que avui discutim aquí, parlem de consensos, Sr. Veramendi, i de diàleg. Es va dir, bé, plantejem també instar el Govern de l'Estat, quin gest de radicalisme, que llevi aquesta, que se suposa que tots estam d'acord i que, a més, el Sr. Bauzá es va comprometre a la darrera jornada que hi va haver del sector nàutic a debatre aquesta qüestió, perquè, com sempre, amb Madrid ens passa que allò que se'ns dóna amb una mà se'ns lleva amb l'altra. Però en això va dir que no, que això no tocava aquell dia, que ja... idò, les esmenes per què hi són, per què hi ha el tràmit parlamentari, per què hi el Reglament i per què hi ha el diàleg i el consens?

Nosaltres li deim que d'acord... -m'he perdut. Bé, som aquí avui, una altra vegada parlem d'aquest tema i òbviament des del Grup Parlamentari MÉS estam en contra d'aquesta taxa dita de salvament, està en contra el sector i està, com els he dit, el Sr. Bauzá, per molts de motius, primer, perquè no té altre sentit que fer caixa, fer caixa per a l'Estat. Sobretot quan, a més, en el sector hi ha una tendència, sobretot em referesc als petits perquè les embarcacions de luxe és una altra qüestió, a la reducció de l'activitat perquè fins i tot la gent que té un llaüt i tal, perquè també hi ha taxes d'amarrament noves, etcètera, tenen problemes. Perquè, a més, és una taxa que en teoria ha de servir, es diu, per finançar el servei de salvament i, per exemple, mantenim infraestructures com els fars que se suposa que el Ministeri de Foment té un altre pla per fer rendibles aquests fars, la qual cosa és un poc absurd, a part de quantes embarcacions avui en dia fan servir els fars com a mecanisme d'orientació. Això fa cent anys podia estar molt bé, però ara és una mica més... converteix aquesta taxa encara en una qüestió més absurda.

I encara ens trobam amb una esmena del Partit Popular, del Sr. Veramendi, perquè es revisi el sistema de taxes per atendre els serveis marítims amb el model dels pressuposts generals de l'Estat, la qual cosa jo crec que entra en xoc amb la filosofia fiscal que moltes vegades ens transmet, i hem tengut moltes discussions al respecte amb companys seus, amb allò que prediquen, per exemple, respecte de la taxa de la targeta sanitària, la taxa de renovació de revisió del grau de dependència i tantes altres taxes que, per exemple, ens apliquen via pressuposts generals d'aquesta comunitat autònoma.

Però ara per a aquest tema es veu que el sistema allò que... com és que li diuen?, que pagui qui realment fa servir el servei, no els serveix. A nosaltres no ens va bé ni d'una manera ni de l'altra. Per tant, des del Grup Parlamentari MÉS estam d'acord a llevar aquesta taxa i pensam que hauria de ser relativament senzill posar-nos d'acord per dir no, instam el Govern de l'Estat que es llevi. Punt. És el que demana el sector, és el que demanen tots els grups polítics i és quasi quasi una qüestió de sentit comú i de justícia.

De fet, afegiria això mateix que volien fer vostès a la comissió a la qual no varen voler parlar d'aquest tema fa només quinze dies, traslladar els acords del que debatem avui aquí al sector, a veure si estaran contents del comportament d'uns o dels altres.

I per altra banda, aquesta proposició parla també d'una nova taxa aèria, en aquest cas la del coordinador d'*slots*, que també ja té delictes, perquè quan tenim menys freqüències pel paper que juga el coordinador d'*slots*, menys freqüències, pitjor servei i taxes, bé, taxes no, preus dels vols més cars, au, una altra taxa. I aquí, doncs, això torna a entrar en xoc amb aquesta filosofia flexible del Partit Popular en matèria de taxes. I fiscalitat, perquè resulta que tenim els aeroports més rendibles de tot l'Estat de la xarxa AENA que no es financen amb càrrec al pressupost general de l'Estat i, per altra banda, rebem cada dia.

També en matèria de taxes aèries aquesta setmana mateix, bé, el dissabte va entrar en vigor una nova taxa a les companyies aèries imposada per part d'AENA i una altra entrarà dia 31 de març, a part d'aquestes que diu la proposició no de llei. I així podríem estar cada dia. I si això no és submissió, que també crec que s'ha parlat des d'aquesta tribuna, idè, no sé què és. Cada vegada que es fa un esforç per part, per exemple, de la Conselleria de Turisme per crear un nou producte per promoure una millora de la connectivitat des d'AENA o des del Ministeri de Foment es fa tot el contrari.

Sense oblidar, de recordar que, a més, més enllà del tema de l'interès turístic de la qüestió econòmica hi ha el tema de la cohesió territorial i que no hi ha cap comunitat insular o de caràcter insular, interinsular, com la nostra, a tota Europa, ja no tot el territori de l'Estat espanyol, sinó tota Europa tan mal connectada i tan cara com ens resulta a la gent que vivim a les Illes Balears, i sobretot a la resta d'illes a part de Mallorca.

Per tant, així ens va, no hi ha argument polític ni econòmic ni, pensam, de sostenibilitat financera que justifiqui ni la taxa marítima en qüestió ni les taxes aèries amb la manera arbitrària que moltes vegades apliquen des del ministeri i d'AENA. Per tant, reiteram el suport a aquesta proposició del Grup Parlamentari Socialista, que no ens sembla tan difícil d'entendre.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara té la paraula el grup presentant per fixar-ne la posició i assenyalar les esmenes acceptades. Té la paraula el Sr. Damià Borràs, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Abans de res, agrair el suport del Grup MÉS. Com deia aquell anunci d'una aigua mineral fa uns anys, *no me pesan los argumentos, me pesan las tasas*, Sr. Veramendi.

(*Alguns aplaudiments i algunes rialles*)

Abans he comès una certa inexactitud en la meua primera intervenció perquè he acusat de previsible el Sr. Rajoy i, evidentment, davant vostè, Sr. Veramendi, el Sr. Rajoy no és tan previsible, vostè és el paradigma de la previsibilitat, perquè vostè repeteix els mateixos arguments des del primer dia que va intervenir en aquest parlament i per açò és tan fàcil saber, abans que vostè parli, què dirà, perquè sempre que ens acusa de *batiburrillo*, *cortar y pegar*, que no feim feina, que som uns vençuts que sempre feim les coses malament... com que sempre vostè ens explica açò ja sabem per on anar.

Sí, vostè ha dit que eren molt desmesurades les taxes, molt desmesurades les taxes que ens han posat, però en canvi la reacció del Govern ha estat molt mesurada, molt mesurada, tan mesurada que no ha passat ni la mar, ni s'han temut a Madrid. Sí, hem fet una carta, com sempre! Ja li vaig dir, provin d'enviar una sobrassada, les cartes... ni una carta de les que han enviat fins ara ha servit de res, ni tan sols les respon el ministeri, ni les contesta.

I diu que faran reunions, sempre han de fer reunions, sempre han de fer reunions...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí. Perdó? No, si vol podem debatre vostè i jo si vol, no tenc inconvenient. Ja sé que el Sr. Veramendi no ha estat capaç de posar arguments, que necessita suport per part del grup.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyor diputat! Continuï, continuï...

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies Presidenta, continuaré. Molt bé, tindran reunions, tindran reunions, amb quin resultat? Ho veurem perquè cada vegada la tàctica és la mateixa, farem reunions, aquestes reunions es van diluint i dilatant en el temps, es van allargant, fins que mor de finor aquell tema, els ciutadans paguen la taxa i la cosa es dilueix.

No és la primera vegada que parlem de taxes aquí, ni de taxes marítimes. I és tan gran la sensibilitat del Partit Popular sobre les taxes que paga la gent que va per la mar, és tan gran la sensibilitat, que fa uns mesos el Sr. Alorda va presentar una PNL demanant que en els ports de les Illes Balears, és a dir, aquells que són competència i gestiona el Govern, els ciutadans que tinguessin llaüts tradicionals de llenya, barques tradicionals de llenya, tinguessin una certa rebaixa, un tractament especial per poder mantenir les tradicions de la nostra comunitat. I van dir que no. Si van dir que no a açò, com no diran que no a les taxes que pagaran pràcticament totes les barques que aniran per la mar fins ara.

I també com no diran que no a tornar la situació que teníem abans a les taxes aèries. De 2,5 milions que pretenen cobrar a través de taxes, fins ara AENA només necessitava gastar 900.000 euros per fer el mateix servei. I diu el reial decret llei que s'externalitzarà el servei i a sobre diu el decret llei, perdó, el reial decret, no el decret llei, el reial decret, diu el reial decret que l'ens privatitzat podrà cobrar preus privats per altres serveis que no especifica, és a dir, encara pot ser pitjor per al nostre turisme.

Tornam a la mar, taxes marítimes. És discriminatòria deia vostè, perquè no la paguen els avions, pensava que m'argumentaria millor açò. Miri, per allò que és discriminatori el SASEMAR és perquè evidentment fa recaure en tots els ciutadans que van per la mar i en els nostres turistes unes taxes que vostè ha dit, 9,5 milions que podia perfectament assumir el

pressupost. Vostè sap perfectament què val un quilòmetre d'AVE i en canvi haurem de pagar les taxes marítimes.

I parlant de la mar, jo hauré fet brindis al sol perquè jo som un inútil, que no sé fer PNL, que no sé fer propostes d'acord, però el meu brindis al sol era demanar, Sr. Veramendi, la revisió de tot el sistema fiscal marítim, d'acord amb les comunitats autònomes marítimes i d'acord amb els sectors econòmics marítimes perquè el sistema fiscal fos, taxes, preus públics i impostos més just, més equitatiu i més progressiu, que pagui més el que té el vaixell més gros. No com fins ara que moltes vegades no hi ha aquesta progressivitat, perquè no tothom que va per la mar és un potentat, sinó que hi ha molta gent en aquestes illes humil, que va per la mar i està sagnada d'impostos i a més, afecta també d'una manera greu la nostra indústria turística.

El problema de fons, però, és que parlem de taxes marítimes, parlem de taxes aèries, però vostè no m'ha dit res del descompte de resident, d'aquest que vostès diuen que han llevat i es manté com el primer dia i l'haurem de seguir emprant, el problema de fons és la incapacitat d'aquest grup polític del qual vostè avui ha fet de portaveu, Sr. Veramendi, i sobretot del Govern i del seu president, de defensar els interessos legítims de les Illes Balears. Aquí, molt posat, molta de discurs, ja li he dit, d'heroi de Tebeo, de fletxes i pelayos, però quan anam a Madrid, molta submissió i molt d'acatament i molt de votar que sí a allò que digui el Grup Parlamentari Popular del Congrés dels Diputats. Fins ara, la ministra de Foment no els ha contestat ni les cartes! Ni les cartes! I vostès pretenen que nosaltres donem suport a unes esmenes que simplement donen camí a la pretesa intenció del president del Govern d'aquestes illes d'anar a demanar, implorar un poc de rebaixa a Madrid. Com sempre, nosaltres demanem la lluna, feim brindis al sol, vostès es queden dins el clot.

Moltes gràcies, Presidenta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant, procedirem a la votació. Entenc que no s'ha acceptat cap esmena, per la qual cosa procedim a la votació de la proposició no de llei. Començam a votar. Votam.

Queda rebutjada per 31 vots en contra i 24 a favor.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS